

Adventes Vēstis

2023
JŪNIJS
329

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Kāda ir kofeīna
ietekme uz tevi
un tavu bērnu?

Divas vēstis
vai viena?

KALPOŠANAS NODAĻAS

Jauniešiem:
Latvijas Ceļa meklētāju
Bībeles viktorīna

Bērniem:
Sēkla un augsne

Saturs:

- 04** ZIŅAS NO DRAUDZĒM
“Priekpilnas gaidas”:
Rīgas 4. draudzei – 100
- 05** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Divas vēstis vai viena?
- 06** ZIŅAS NO DRAUDZĒM
Viktorīna: Rutes grāmata
- 08** ATSKATS
Transeiropas divīzijas nodaļu vadītāju sanāksme Melnkalnē
- 10** ATSKATS
Ģimeņu kalpošanas Eiropas vadītāju apmācības
- 12** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Ahana grēks
- 15** TĒMA
Kalpošanas nodaļas
- 24** DRAUDZES DZĪVE
Bērnu sabatskolas kalpošana Rīgas 7. draudzē
- 26** VESELĪBA
Kāda ir kofeīna ietekme uz tevi un tavu bērnu?
- 28** JAUNIEŠIEM
Latvijas Ceļa meklētāju Bībeles viktorīna
- 30** BĒRNIEM
Sēkla un augsne

“Adventes Vēstis” ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 600 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Elvīra GRAKOVIČA,
Vīneta KRAULIŅA, Vilnis LATGALIS,
Mārite LIPSKA, Andris PEŠELIS.

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt
adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti jūnijā, mīļie “Adventes Vēstu” draugi!

Laikapstākļi līdz šim bijuši visai neparasti, vai ne? Maijs vairāk līdzinājās kādam no vasaras mēnešiem. Karstums, sausums, saule spilgti zilās debesīs. It kā jau viss būtu labi, ja ne aukstās nakts... Kāpēc rakstu par laiku? Tāpēc, ka tas man lika domāt par kādām garīgām paralēlēm. Nezinu, vai sausumu un aukstās nakts pamana pilsētnieki, bet, dzīvojot ārpus pilsētas, īpaši, ja tev ir dārzs, ko tādu noteikti nevar nepamanīt. Abus šos apstākļus – gan sausumu, gan salnas – varētu novērst ilgi gaidītais lietus. Bet tas nelist, un šobrīd, kad rakstu – maija nogalē –, tas pat isti netiek solīts.

Labi, ka mūsu garīgajā dzīvē, pat valdot sausumam un salnām, lietus apsolījums tomēr ir dots. “Lūdziet tad nu no Tā Kunga vēlīno un agrīno lietu, un Tas Kungs sabiezinaš mākoņus un dos lietus papildnam visiem augiem laukā.” (Cah. 10:1) Bez šī lietus, ko saprotam kā Svētā Gara simbolu, nav nozīmes ne mūsu plāniem, ne kalpošanai, jo, kamēr ejam savā spēkā, ir sausums un ir salnas. Vienīgi Dievs dod spēku dīgšanai, augšanai un nobriedina augļus.

Domājot par Svētā Gara lietu un ražu, tapis jūnija numura apjomīgais tēmas raksts “Kalpošanas nodaļas”. Latvijas draudžu savienības kongresa noskaņās piedāvājam jūsu uzmanībai visu mūsu draudzes nodaļu vadītāju atskatu uz savu piecu gadu kalpošanas posmu. Taču tās nav atskaite, kādas varēsīm dzirdēt kongresā, bet gan personiskāks skatījums uz to, kas šajā laikā iepriecinājis, kāds bijis lielākais ieguvums un kāds – izaicinājums, kā arī, kādi piedzīvojumi ar Dievu šai laikā pieredzēti.

Nodaļu darba kontekstā jums būs iespēja ieskatīties arī Transeiropas divīzijas organizētajā ikgadējā sanāksmē nodaļu vadītājiem Melnkalnē. Rubrikā “Vārds mācītājam” atradīsiet mācītāja Mīka Možeiko pārdomas par to, kāds bija Ahana grēks un kāpēc tas nesa sev līdzī tik nopietnas sekas, savukārt ziņas no draudzēm paver skatu uz skaistajām Rīgas 4. draudzes simtgades svinībām un ļauj gūt ieskatu tajā, kā norisinājās Rīgas 1. draudzes Jauniešu kalpošanas nodaļas sarīkotā viktorīna.

Par viktorīnu, bet jau citu, stāsta arī lappusīte “Jauniešiem”, kamēr bērniem šoreiz sagatavots uzdevums un stāsts par sējēju un dažādajām augsnēm. Rubrikā “Draudzes dzīve” dota iespēja ieskatīties Rīgas 7. draudzes bērnu sabatskolas darbā, bet Veselības lappusīte šoreiz aktualizē jautājumu par kofeīna lietošanas ietekmi īpaši uz bērnu un pusaudžu organismu. Kā aizvien – tas, protams, nav viss. Lai jums vērtīgs laiks kopā ar “Adventes Vēstīm”!

“Esiet pacietīgi, brāļi, līdz Tā Kunga atnākšanai. Raugi, zemkopis gaida dārgo zemes augli, pacietīgi uz to cerēdams, līdz tas dabū agro un vēlo lietu. Pacietieties arī jūs stipriniet savas sirdis, jo Tā Kungs atnākšana ir tuvu.” (Jēk. 5: 7, 8)

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

“Ir dažādas dāvanas, bet viens pats Gars; ir dažādas kalpošanas, bet viens pats Kungs; ir dažādi spēki, bet viens pats Dievs, kas dod visas spējas visiem. Bet ikvienam ir dota Gara izpausme, lai nestu svētību.” (1. Kor. 12:4–7)

Labā ziņa ir tāda, ka ikvienam patiesam Kristus sekotājam ir dota Gara izpausme, lai atklātu to “tuvākajam par labu” (*Glika tulk.*). Tāda varētu būt kalpošanas definīcija. Vēsts, ka Dieva draudzē visas spējas Svētais Gars piešķir visiem, ne tikai dažiem “izredzētajiem”, nozīmē, ka mēs esam cits citam vajadzīgi, lai visi kopā atklātu pasaulei Kristus pilnīgo mīlestību darbībā. To apliecina Jēzus sacītais: “Jo arī Cilvēka Dēls nav nācis, lai Viņam kalpotu, bet lai pats kalpotu un Savu dzīvību atdotu kā atpirkšanas maksu par daudziem.” (Mk. 10:45) Kristus piemērs atklāj Dieva rakstura būtību un ir patiesi iedvesmojošs. Viņa mīlošais, līdzjūtīgais, pacietīgais, laipnais, nesavtīgais un pazemīgais gars ir klajā pretstatā

šīs pasaules valdnieka iedvestajam egoisma, patmīlības, lepnības un savtīguma garam. Dievs sagaida, ka mēs izvēsimies Kristu kā savu paraugu un sekosim Viņa piemēram, kalpošanu citiem izvirzot par savas dzīves prioritāti, veltot tai savas labākās dāvanas, talantus un spējas.

“Cilvēces ģimenes locekļiem ir tiesības saukties par cilvēkiem tikai tad, ja viņi katrā iespējamā veidā izlieto savas spējas par labu citiem. Kristus dzīve mums dota kā paraugs, un vienīgi kalpošana citu vajadzībām, līdzīgi žēlastības eņģeļu kalpošanai, cilvēku savieno ar Dievu. Patiesa kristietība dara laimīgas ģimenes un arī sabiedrību.” (“Liecības draudzei” 4. sēj., 521. lpp.) Tā rakstīja Elena Vaita, un es nevaru viņai nepiekrīst. Kalpošana vienmēr ir saistīta ar pašaieliedzību un nodošanos Dieva aicinājumam būt par “gaismu”, “sāli” un liecību šajā sarežģītajā un grēka nomāktajā pasaulē. Kristus apsolījums: “Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” (Mt. 28:20)

sniedz iedrošinājumu, ka mēs neesam aicināti kalpot un cīnīties vienatnē, bet ka Kristus mums izsaka piedāvājumu kopā ar Viņu kalpot to labā, kuru dēļ Viņš upurēja Sevi.

“Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi. [...] ja kāds kalpo, tad kā ar to spēku, kuru Dievs piešķir, ka visās lietās Dievs tiktu pagodināts caur Jēzu Kristu; Viņam pieder gods un vara mūžu mūžos. Āmen!” (1. Pēt. 4:10, 11)

Lai apustuļa Pētera vārdi mūs iedrošina kļūt par Dieva žēlastības vēstnešiem un Kristus kalpiem katru dienu un ikvienā dzīves situācijā!

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas
draudžu savienības
prezidents

“PRIEKPILNAS GAIDAS”: RĪGAS 4. DRAUDZEI – 100

“Priekpilnas gaidas” – ar šādu moto 20. maijā notika svinīgais dievkalpojums, kas bija veltīts SDA Rīgas 4. draudzes simtgadei.

Dievkalpojumā piedalījās daudz viesu. Apsveicēju vidū bija adventistu draudzes no Rēzeknes un Daugavpils, kā arī draudzes ne tikai no Rīgas un Latvijas, bet arī Vācijas un Ukrainas.

Svinīgā dievkalpojuma muzikālā programma bija pārstāvēta ļoti bagātīgi. Sieviešu koris Natālijas Osinas vadībā instrumentālā ansambļa pavadībā izpildīja mūsdienu komponistu Dž. Ratera “Prieka psalmu” un D. Althausa “Mans Dievs ir mūžīga klints”. Izskanēja arī A. Fļarkovska “Es ticu”, kurā dvēselisku solo dziedāja Lilijs Žaruna. Pēc dažu klausītāju domām kora dziedājums bija salīdzināms ar eņģeļu dziedājumu.

Bērnu ansamblis ar dziesmu “Es varu runāt ar Dievu” tika uzņemts ar sajūsmu.

Draudzi apsveica Baltijas ūnijas un Latvijas draudžu savienības pārstāvji.

Tad uz skatuves kopā ar sievietēm tika aicināti mācītāji, kuri savulaik kalpojuši Rīgas 4. draudzē. Viņiem tika pasniegti floristes Irinas Novikas darināti pušķi. Māsa Irina bija arī skaisti dekorētās skatuves dizaina autore. Skaistais noformējums piešķīra mūsu draudzes jubilejas svinībām patiesu svētku atmosfēru.

Aizkustinošs dievkalpojuma brīdis bija tad, kad uz skatuves kāpa sirmie draudzes veterāni. Galu galā daži no viņiem ir gandrīz 4. draudzes vienaudži! Veterānu vārdā draudzi sveica Rihards Krieviņš. Visus apsveikumus caurstrāvoja pateicība Dievam par to, ka cilvēks var būt laimīgs neatkarīgi no apstākļiem.

Sirsniņi tika uzņemti bijušā draudzes mācītāja Ērika Galenieka video apsveikums un klātesošajiem nolasītā SDA draudzes vēsturnieka Alekseja Oparina telegramma.

Īsu, bet garīgi stiprinošu uzrunu teica Latvijas draudžu savienības prezidents Vilnis Latgalis.

Pēc svinīgā dievkalpojuma svētki turpinājās. Skaistie laikapstākļi ļāva sarīkot kopīgu maltīti svaigā gaisā draudzes pagalmā. Ar mīlestību sarūpēto bagātīgo un garšīgo atspirdzinājumu bija sagādājusi Raisa Rižko.

Jubilejas svinības noslēdzās ar svētku koncertu, kurā piedalījās mūziķi no 4. draudzes, Cēsīm un Siguldas.

Pievienojamies apsveikumiem, vēl 4. draudzei bagātīgas svētības un turpmāku draudzes misijas piepildījumu! “TAS KUNGS LAI TEVI SVĒTĪ UN LAI TEVI PASARGĀ! TAS KUNGS LAI APGAISMO SAVU VAIGU PĀR TEVI UN LAI IR TEV ŽĒLĪGS! TAS KUNGS LAI PACĒĻ SAVU VAIGU UZ TEVI UN LAI DOD TEV MIERU!” (4. Mozus 6:24 –26)

Tatjana Sokolovska

Anhels Manuels
Rodrigess (Ángel
Manuel Rodríguez)

Trukšoja Andris Pešelis

DIVAS VĒSTIS VAI VIENA?

*Pāvils sludināja jūdiem un pagāniem.
Kurus savas vēsts aspektus viņš uzsvēra,
sludinot katrai no šīm grupām?*

Es varu dot tikai piemēru Pāvila pieejai jūdiem un pagāniem, kas varētu sekmīgi jūs pašus motivēt izpētīt šo jautājumu sīkāk. Paskaidrošu vienu Rakstu vietu, kur Pāvils vērsās pie jūdiem, un citu, kur viņš uzrunāja pārsvarā pagānu kopienu. Es šīs Rakstu vietas izmantošu kā piemērus.

1. VĒSTS JŪDIEM.

Pirmais teksts ir no Ap. d. 17:2, 3: "Pāvils, kā parasti, iegāja pie tiem un trīs sabatus runāja ar tiem par rakstiem, tos izskaidrodams un pierādīdams, ka Kristum vajadzēja ciest un augšāmcelties no mirušiem, un teikdams: "Šis ir Kristus Jēzus, ko es jums sludinu.""

Te minētajai Pāvila vēstij ir šādi elementi: 1) tā bija balstīta uz Rakstiem kā uz vienīgo autoritāti, kas izraisīja šo dialogu; 2) tā bija par "Kristu" kā apsolīto Mesiju – Israēla cerību; 3) tā bija par Bībelē aprakstīto ciešanu vīru Mesiju – Viņa nāvi, augšāmcelšanos, pagodināšanu un Viņa otro atnākšanu (Ap. d. 3:20), 4) tā bija par mesiānisko pravietojumu piepildījumu cilvēka Jēzus personā, darbībā un pieredzē. Pāvils paskaidroja jūdiem "Kristu".

Pāvila vēsts jūdiem un pagāniem ir viena un tā pati – tas ir glābšanas evaņģēlijs ticībā caur Mesiju Jēzu.

2. VĒSTS PAGĀNIEM.

Rakstot pagāniem, Pāvils sacīja: "[...] jūs no saviem elkiem atgriezāties pie Dieva, lai kalpotu dzīvajam un patiesajam Dievam un lai gaidītu no Debesīm Viņa Dēlu, kuru Viņš uzmodinājis no miroņiem, Jēzu, kas mūs atpestīs no nākamās dusmības." (1. Tes. 1:9, 10)

Te Pāvila vēsts ietver šos elementus: 1) monoteistiskas ticības paskaidrošana – patiesā Dieva pielūgšana, 2) Jēzus, Dieva Dēla, nāve un augšāmcelšanās, ar ko noprotams, ka Pāvils bija viņiem stāstījis par Jēzus personu un kalpošanu, paskaidrojot Viņa krusta nāves nozīmi. Pāvils te sniedza šiem ļaudīm glābšanas evaņģēliju – Kristus "par mums ir miris" (1. Tes. 5:10), 3) Kristus nāks no Debesīm – kas nozīmē, ka Pāvils bija sludinājis atgrieztajiem no pagāniem par Jēzus debesbraukšanu. Šajā vēstī bija nozīmīgs kristīgās eshatoloģiskās cerības daudzums. Tā bija vēsts par nākotnes cerību uz laiku, kad atnāks Dieva Dēls, 4) Pāvils tiem piedāvāja

"Pāvils [...] runāja ar tiem par rakstiem, tos izskaidrodams un pierādīdams, ka Kristum vajadzēja ciest un augšāmcelties no mirušiem, un teikdams: "Šis ir Kristus Jēzus, ko es jums sludinu.""

apokaliptisku pasaules uzskatu ar diviem svarīgiem komponentiem. Pirmkārt, Jēzus drīzā atnākšana piepildīs viņu glābšanu – virzienā no krusta uz pagodināšanu. Otrkārt, tie taps glābti no Dieva dusmības gala tiesā, kad tiks izdeldēti bezdievīgie (1. Tes. 1:4–7).

3. VĒSTS KODOLS

Nevar nepamanīt, ka Pāvila vēsts jūdiem un pagāniem ir viena un tā pati – tas ir glābšanas evaņģēlijs ticībā caur Mesiju Jēzu, kurš tika uztverts kā jūdu/ bībeliskais Mesija un pasaules Glābējs, kurš ir miris gan par jūdiem, gan par pagāniem. Atgriežot pagānus, darbs bija tikko kā iesācies. Šiem ļaudīm bija svarīgi saprast, ko tas nozīmē, ka ir viens Dievs, un dzīvot cerībā, gaidot drīz atnākam Kristu, kurš tos ir glābis caur Savu nāvi un augšāmcelšanos.

(Avots: *Adventist World*,
2023. gada maijs)

VIKTORĪNA: RUTES GRĀMATA

22. aprīļa sabata pēcpusdienā Korintas draudzes zālē notika viktorīna par Rutes grāmatu.

Ideja par viktorīnu atnāca pirms apmēram trim gadiem. Pirms pandēmijas draudzes jaunieši satikās un sāka runāt par to, kā atbalstīt draudzi, precīzāk – kā veicināt Bībeles pētīšanu vēl vairāk un padziļinātāk.

Laikam ejot, sapratām, ka tieši šajā gadā mums ir visas iespējas piedāvāt šādu kopējo draudzes aktivitāti. Viktorīnas dalībnieki tika aicināti veselu mēnesi Bībelē pētīt tieši Rutes grāmatu, meklējot informāciju par un ap to. Viktorīnas laikā sapratām, ka Rutes grāmata ļoti brīnīšķīgā veidā atklāj paralēles ar Jēzus dzīvi un Viņa glābšanas plānu.

Viktorīnai pieteicās 6 komandas – “Kalnā kāpēji”, “Paaudžu spēks”, “Patiesības liecinieki”, “Pēdējās stundas strādnieki”, “Dieva bērni”, “Sick and Tired”, kurās bija dažāda vecuma dalībnieki, sākot no jauniešiem pusaudžu gados līdz pieredzes bagātiem draudzes locekļiem, pamatā no Rīgas 1. draudzes, bet arī no Talsiem un Kandavas.

Pēcpusdiena iesākās ar gardām pusdienām, par kurām bija parūpējusies draudzes Jauniešu nodaļas vadītāja Amanda Marija Rudzīte ar savu atbalsta komandu. Pēc tam viktorīnas vadītāja Anitra Roze izskaidroja noteikumus, un pēc kopīgas lūgšanas sākās viktorīnas 1. kārtā.

Viktorīnai bija sagatavoti 40 jautājumi, kas bija sadalīti 4 kārtās. Pēc katras kārtas žūrija pārbaudīja atbildes un saskaitīja punktus, kas beigās rezultējās apbalvojumos. Jautājumi sākās no vieglākiem un ar katru kārtu kļuva mazliet grūtāki, līdz pēdējā kārtā bija jau visai sarežģīti, ietverot Rutes grāmatas saistību ar Jēzu. Lielu paldies par jautājumu sagatavošanu vēlamies teikt mācītājiem Valdim Zilgalvim, Andrim Pešelim, Dāvim Trubeckojam, kā arī citiem atsaucīgiem palīgiem.

Veidot viktorīnu bija neliels izaicinājums, jo nebija līdz galam skaidrs, cik liela atsaucība no draudzes puses sagaidāma. Bet Dievs tik brīnīšķīgi to visu vadīja, ka sapratām – jāorganizē vēl kāda viktorīna. Cik tuvē vai tālā nākotnē tā būs, to zina vien Dievs.

Viktorīnas komanda parūpējās par dāvanīnām pirmo trīs vietu ieguvējiem. Vēlamies teikt LIELU PALDIES par atbalstu “Dabas stacijai” un izdevniecībai “PATMOS”!

Elīna Strance no Rīgas 1. draudzes

Jana Siliņa. Komanda “Dieva bērni”: Vislielākā pateicība Debesu Tēvam par šo jauno iniciatīvu – viktorīnu par Bībeles grāmatām! Pateicība jauniešiem par vēlēšanos tik jauki kalpot! Lasot Rutes grāmatu un gatavojoties iespējamajām atbildēm, mūsu komanda pētīja Bībeli ar

sevišķu aizrautību. Meklējām vārdu nozīmes, gada skaitļus, radurakstus un centāmies iegaumēt pēc iespējas vairāk.

Ļoti gaidām nākamo viktorīnu. Gribu aicināt katru piedalīties draudzes aktivitātēs, jo tā mēs varam vairāk sadraudzēties savā starpā un vēl ciešāk iepazīt Jēzu!

Elita Lapiņa. Komanda “Paaudžu spēks”: Draudzes Jauniešu kalpošanas nodaļas aktīvais darbs priecē daudzus. Kad tika izziņota komandu pieteikšanās Bībeles viktorīnai par Rutes grāmatu, nopriecājos īpaši, jo labā atmiņā bija palikušas Bībeles rakstvietu un draudzes dziesmu grāmatas dziesmu atpazīšanas sacensības kopīgajās Jaungada sagaidīšanas naktīs.

Aizņemības dēļ nesekoju pieteikšanās termiņiem, tāpēc jauki, ka saņēmām aicinājumu pievienoties komandai “Paaudžu spēks”, ļoti motivēja arī komandas nosaukums, jo komanda ietvēra 6 dalībniekus vecumā no 18 līdz 80 gadiem. Katrs komandas dalībnieks bija ļoti noderīgs visā pasākuma gaitā, kad pēc dievkalpojuma ātri tika pasniegtas sagatavotās pusdienas, sniegts īss turpmākais norises plāns un iegūta priecīga pārliecība, ka esam nokļuvuši vislabākajā vietā sabata pēcpusdienai.

Viktorīna notika 4 kārtās ar 10 jautājumiem katrā, uz kuriem pareizi atbildot, komandai bija

iespēja saņemt 40 punktus. Atbildes komanda sniedza rakstiski, kopā īsi apspriežoties. Pirmajās kārtās organizatori mūs iesildīja ar atbildēm, kas bija tūlīt atminamas, ja Rutes grāmata bija izlasīta. Lai mēs nejustos nenovērtēti, turpmāk jautājumi kļuva āķīgāki, tika pagarināts arī komandas diskusiju un atbilžu sniegšanas laiks.

Labs ieguvums bija komandas kopīgā “prāta vētra” un vadītājas pareizo atbilžu prezentācija pēc komandu atbilžu iesniegšanas, kas deva iespēju uzzināt arī ko papildinošu vai jaunu par Rutes grāmatā minētajām ebreju tautas sadzīves un juridiskajām tradīcijām. Šeit noderīgas bija gan iepriekšējās zināšanas, gan citos tulkojumos lasītais Rutes grāmatas teksts, kas iedvesmoja ne tikai vienas komandas nosaukumu (tajā bija izmantotas Rutes vīramātes Naomijas mirušo dēlu Mahlona un Kiljona vārdu nozīmes angļu valodā), bet deva arī pareizo atbildi jautājumam par Rutes 2:14 minēto labības plāvēju ēdienkarti, jo bija pārsteidzoši uzzināt, ka “skābums, kurā mērc kumosu”, izrādījās etiķis, kas nepārprotami bija izlasāms angļu un krievu valodas Bībeles tulkojumos.

Iedrošinoši sirsnīgs bija arī žūrijas vērtējums, piešķirot pat pus

punktu, ja sniegtā atbilde uz konkrēto jautājumu nebija pilnīgi pareiza, bet domāts tika pareizajā virzienā. Tā nu uzvarēja komanda “Paaudžu spēks” ar kopīgo punktu summu 33,5 punkti, bet tikai par puspunktu mazāk bija komandai “Sick and Tired”.

Esmu pārliecināta, ka visu sešu Bībeles viktorīnas komandu dalībnieki piedzīvoja kopīgu prieku – gan baudot garšīgo maltīti, gan rosinošo komandas garu, gan saņemot balvas no viktorīnas sponsoriem ar veselīgajiem našķiem no “Dabas stacijas” un nesen izdoto A. Oparina grāmatu “Pasaules reliģijas un Bībele” no izdevniecības “Patmos”.

Sirsnīga pateicība visai organizatoru komandai, kas sniedza brīnišķīgu iespēju izbaudīt šādu sabata pēcpusdienu, iegūstot pārliecību, ka šādi pasākumi varētu notikt biežāk!

Liliāna Sijāte. Komanda “Patiesības liecinieki”: Dieva Vārdā ir teikts “Jo Es jums došu vārdus un gudrību, kam visi jūsu ienaidnieki nevarēs pretī stāvēt”. (Lk. 21:15) Lai varētu šo apsolījumu piepildīt, ir jāzina Dieva Vārds.

Sabatā, 22. aprīlī, Septītās dienas adventistu 1. draudzes jaunieši

rīkoja viktorīnu par Rutes grāmatu. Tā notika draudzes telpās Baznīcas ielā 12 a. Visiem bija sarūpētas arī garšīgas pusdienas. Viktorīnā piedalījās 6 komandas, katrā no tām – trīs līdz seši dalībnieki. Viktorīna sastāvēja no 4 raundiem, katrā bija 10 jautājumi, katram jautājumam 1 minūte laika, lai uzrakstītu atbildi. Pirmie 20 jautājumi bija viegli, bet pēdējie 20 daudz sarežģītāki. Jautājumus uzdeva māsa Anitra. Punktus skaitīja Elīna un Amanda.

Kāda māsa pirms pasākuma lūdza Dievu, lai mūsu vidū nebūtu sacensības gara, bet lai mēs tiešām labāk iepazītu Dievu. Arī man bija neizpratne par to, vai vajadzētu piedalīties. Tāds pasākums vēl draudzē nebija organizēts, tāpēc īsti nevarēju saprast, kā tas notiks. Es sapratu, ka sacensības gars nav no Dieva, bet iegūt vairāk zināšanu un saprast, cik daudz var atcerēties no Rutes grāmatas, man gribējās. Un, protams, gribēju zināt, vai uzdos tāds jautājums, kādus es pati biju sagatavojusi, vai arī tie būs savādāki.

Sākumā nolēmu pagaidīt kādas māsas un viņas vīra piekrišanu dalībai viktorīnā. Viņi atteicās. Tad lūdzu Dievu – ja Viņš vēlas, lai es piedalos, tad lai dod komandas locekļus. Dievs atbildēja un deva

divus brāļus – Artūru un Ernestu. Nosaucām mūsu komandu “Patiesības liecinieki” tāpēc, ka vienmēr gribam liecināt par patiesību. Bibēlē ir arī teikts: “Vai nezināt, ka skrējēji stadionā gan visi skrien, bet tikai viens dabū goda algu. Skrieniet tā, ka jūs to dabūjat. Kas piedalās sacīkstēs, tas ir atturīgs visā, viņi tāpēc, lai dabūtu iznīcīgu vainagu, bet mēs neiznīcīgu. Tātad es skrienu ne kā uz ko nezināmu, es cīnos, ne kā gaisu sizdams. Bet es norūdu un kalpinu savu miesu, lai, citiem sludinādams, pats nekļūstu atmetams.” (1. Kor. 9:24–27)

Šīs sacīkstes bija tādas, kuras mācīja atturību, lai iegūtu neiznīcīgu vainagu, jo mēs visi cienījām cits cita zināšanas par Rutes grāmatu, cits citu vērtējām augstāk par sevi.

Tas ir brīnīšķīgi, ka varam vairāk iepazīt Dievu, Dieva Vārdu un cits citu vērtēt augstāk par sevi! Šādi pasākumi tuvina draudzes locekļus citu citam un paplašina zināšanas. Tas, uz ko aicina Dieva Vārds, ir rakstīts Romiešiem 12:10 – “Brāļu mīlestība jūsu starpā lai ir sirsnīga. Centieties cits citu pārspēt savstarpējā cieņā.”

Ieva Truce. Komanda “Kalnā kāpēji”: No Talsiem bijām izveidojuši pusaudžu komandu, kas piedalījās Rutes viktorīnā. Trīs reizes pirms viktorīnas saslēdzāmies ZOOMā, dalījāmies atziņās un pildījām pašu izveidotos testus. Viss ceļš līdz Rīgai un pati viktorīna bija kā kopīgs piedzīvojums. Pusaudži šādi bija ļoti motivēti lasīt Bībeli un iedziļināties detaļās. Atpakaļceļā visi runājām, ka jānoorganizē šāda veida viktorīna arī pie mums, Talsos.

TRANSEIROPAS DIVĪZIJAS NODAĻU VADĪTĀJU SANĀKSME MELNKAĻNĒ

Šī gada pavasarī Melnkalnē, Bečici (Becici), Adrijas jūras rietumu krastā, notika Transeiropas divīzijas rīkotais ikgadējais pasākums draudžu kalpošanas nodaļu vadītājiem. Šajā vietā TED nodaļu vadītāji tiekas jau vairāk nekā 15 gadus.

2023. gada sanāksmes devīze bija “Labāk ir strādāt visiem kopā!”, un TED prezidents Daniels Duda tikšanos raksturoja šādi: “Es biju iedvesmots redzēt dalībnieku entuziasmu!”

AV saviem lasītājiem piedāvā triju Latvijas pārstāvju, Latvijas draudžu savienības nodaļu vadītāju – Andra Pešeļa, Mārites Lipškas un Vinetas Krauliņas –, iespaidus par redzēto un piedzīvoto Melnkalnē.

Andris Pešelis (Sabataskolas nodaļa): Vispirms jau es nezināju, kas tur gaidāms. Melnkalnē bija patīkams lodziņš ar pavasarīgiem laika apstākļiem pelēkājam ziemas laikā. Pasākums notika ļoti labā viesnīcā. Viss bija organizēts augstākajā līmenī.

Manas domas par sanāksmēm Sabataskolas un personiskās kalpošanas nodaļai ir dalītas. Viena no lekcijām, kuru vadīja Transeiropas divīzijas Sabataskolas un personiskās kalpošanas vadītājs Patriks Džonsons, bija veltīta tām pašām

tēmām, kuras tika aplūkotas 2018. gadā Ģenerālkonferences rīkotajā starpdivīziju sanāksmē Prāgā. Tā bija par evaņģelizācijas cikliem. Tiešām, tā tas arī ir, ka šādi cikli pastāv un ka ikviens draudzes loceklis ir aicināts tajos ņemt dalību, iekļaujoties pilnīgi visu draudzes locekļu kalpošanā. Bija arī Kārenas Holfordas prezentācija par jaunajiem bērnu sabatskolas materiāliem.

Tad vēl bija arī laiks jautājumiem un atbildēm. Skandināvu vadītāji stāstīja, ka viņi vairs neizmanto ĢK Sabatskolas nodaļas piedāvātos Bībeles izpētes materiālus, bet lieto paši savu ražojumu. Viņi to pamatoja tādejādi, ka ĢK materiāli, pirmkārt, nav saskaņā ar Sabatskolas rokasgrāmatas noteikto sabatskolas stratēģiju un mērķiem. ĢK sabatskolas materiālos trūkst tieša aicinājuma pētīt Bībeli atbilstoši esošajām aktualitātēm, vēl jo vairāk – domājot par draudzes locekļu garīgo izaugsmi. Patriks Džonsons to skaidroja tā, ka sabatskolas materiālu tēmas tiek sadalītas daudzus gadus uz priekšu, tad tiek meklēti autori un ĢK Sabatskolas nodaļa tos veido un izdod. Tomēr skandināvi šajos materiālos saskata trūkumu, kuru var nodēvēt par “koku dēļ nevar saskatīt mežu”. ĢK materiālos ir daudz visa kā, bet nav konkrētu mērķu un atbilstības kaut vai tādiem sabatskolas elementiem kā sadraudzības veicināšana un vietējā misija, kam būtu jābūt nevis tikai pašas vietējās draudzes ziņā, bet gan kā atsevišķai sadaļai jau pašā materiālā. Visi pievērš uzmanību tikai teoloģijai, bet viss cits svarīgākais paliek ārpus sabatskolas. Man bija iespēja aplūkot šo skandināvu materiālu. Tas gan nebija angļu valodā, taču, cik nu spēju to aptvert, es gan tur nepamanīju atsevišķas sadaļas sadraudzībai vai vietējai misijai. Šis materiāls nedēļai bija īsāks – ap 3 līdz 4 lappusēm – un veltīts mazākam skaitam apakštematu nekā ĢK materiāls. Skandināvi paši bija sajūsmā par savu materiālu, taču pārējiem to bija grūti novērtēt kā pārāku par ĢK piedāvāto.

Man personiski ļoti patika Patrika Džonsona noslēdzošā lekcija par garīguma izaugsmi un garīguma līmeņu atspoguļošanu sabatskolā, tomēr es ļoti svārstos šo lekciju

atkārtot mūsu zemē latviski, jo saprotu, ka tieši garīguma izaugsmes pakāpju atšķirību dēļ varu tikt nepareizi saprasts vai pat pārprasts.

Salīdzinot pēc satura, man personiski Prāgas sanāksme deva daudz vairāk materiāla, no kā veidot sabatskolas skolotāju sanāksmes, nekā Melnkalnes. Šis pasākums, vismaz vērtējot Sabatskolas nodaļas sanāksmes, bija tāds kā Prāgas sanāksmes atspulgs. Tomēr te bija iespēja satikt Transeiropas divīzijas Sabatskolas nodaļu vadītājus, kas nebija iespējams Prāgā, un dzirdēt dažādus viedokļus par sabatskolu no pašu sabatskolas vadītāju (ne tikai ĢK vai TED vadītāju) mutes.

Nevarēja nepamanīt, cik atšķirīgi ir ziemeļi no dienvidiem, kā arī rietumi no austrumiem mūsu pašu TED valstīs. Kas ir “super” vieniem, nemaz tik “super” nešķiet citiem. Un tomēr mūsu TED vadītāji spēj vadīt tik dažādiem viedokļiem bagātu organizāciju, kāda tā ir!

Mārīte Lipska (Bērnu nodaļa, Sieviešu nodaļa un Ģimeņu kalpošanas nodaļa): Mūsu divīzijas nodaļu vadītāju pasākumā Melnkalnē

es apmeklēju seminārus, kas bija domāti Bērnu nodaļas, Sieviešu nodaļas un Ģimeņu kalpošanas nodaļas vadītājiem. Man bija vienkāršāk apvienot seminārus, jo arī divīzijā Bērnu, Sieviešu un Ģimeņu nodaļu vada viens cilvēks – Karena Holforde.

Visvairāk gribu atzīmēt to, ka mūs iepazīstināja ar jauno sabatskolas materiālu, kas paredzēts bērniem un jauniešiem vecumā no 0 līdz 18 gadiem. Pašreizējam bērnu sabatskolas materiālam ir jau 20 gadi, un tas ir liels laika periods, tāpēc ir vajadzība pēc jauna. Arī mēs Latvijā ilgojamies pēc jauna materiāla. Šobrīd visās divīzijās dažās adventistu draudzēs notiek pilotprojekti, kur tiek izmēģinātas jaunās stundas, kad tie noslēgsies, tiks veiktas vēl pēdējās korekcijas, un tad katrai valstij dos materiālus tulkošanai. Priecīgā ziņa ir tā, ka Ģenerālkonference meklēs iespējas, lai atbalstītu draudžu savienības finansiāli un lai visās vecuma grupās vienlaicīgi varētu tulkot un sagatavot bērnu sabatskolas materiālus vietējā valodā. Tas ir liels projekts, kas prasa nopietnas lūgšanas.

Vērtīgi bija vakara svētbriži, īpaši, kad runāja mums labi pazīstamais Pāvels Goijs. Viņš runāja par laiku, kad apustuļi gaidīja Svētā Gara izliešanos, un salīdzināja to ar mūsdienām, ar to, kas mums stāv priekšā. Br. Goijs atgādināja, ka mācekļiem vajadzēja 40 dienas pēc kārtas, lai pētitu Rakstus, lūgtu, salīdzinātos cits ar citu un saņemtu Svētā Gara izliešanos. Jautājums ir: cik dienas mums vajadzēs, lai saņemtu vēl Svētā Gara lietu? Tā katram ir viela pārdomām.

Vineta Krauliņa (Komunikācijas nodaļa): Vispirms jau jāsaka, ka uz šo sanākumi Transeiropas divīzijas nodaļu vadītājiem devos ar lielu iedvesmu un prieku. Es jau tiku tur bijusi pirms dažiem gadiem, pārstāvēt savu Holovejas (*Holloway*) draudzi no Apvienotās Karalistes, turklāt šī sanāksmes vieta ir patiesi skaista. Viesnīca atrodas pašā jūras krastā, un pusstundas gājiena attālumā ir maza pilsētiņa Budva, kas ir pazīstama ar savu senlaicīgo vecpilsētas daļu – populāru tūristu pievilksanas objektu. Izejot no viesnīcas, kurp vien pagriez galvu, visapkārt izslējušies majestātiski kalni! Otrs aizraujošs moments ir iespēja satikt senus paziņas un draugus un uzzināt, kas jauns notiek viņu darba laukā.

Runājot par pašām sanāksmēm,

jāsaka, ka dienas kārtība bija diezgan spraiga un brīvais laiks sākās pusdeviņos vakarā. No galvenajām prezentācijām jāmin Ģenerālkonferences Komunikācijas nodaļas vadītāja Viljamsa Kostas (*Williams Costa*) uzstāšanās, kurā viņš akcentēja mūsu darba virzienu, kas ir vērsts uz misiju. Br. Kosta uzsvēra arī to, cik svarīga ir draudzes vienota vizuālā identitāte, t.i., lai mēs visā pasaulē lietotu vienādus mūsu draudzes identitātes simbolus (logo u.c.) un lai cilvēki varētu mūs viegli atpazīt un spētu mums uzticēties, ieraugot šos simbolus. Viņš mūs informēja arī par gaidāmo *GAin Europe* (Adventistu kopiena, kas apvieno tehnoloģiju un mediju profesionāļus), kas notiks turpat Melnkalnē, Budvā no 20. līdz 23. oktobrim, un akcentēja mūsu visu atbildību, lietojot *YouTube*, *Instagram*, *Facebook*, *Twitter* un citas interneta lietotnes, lai aizsniegtu visu valodu, rasu un tautību cilvēkus visā pasaulē.

Intereiropas divīzijas Komunikācijas nodaļas direktors Paulu Masedu (*Paulo Macedo*) līdzdalīja prezentāciju par komunikāciju krīzes laikā, lai palīdzētu saprast, kā rīkoties ārkārtējā un negaidītā krīzes situācijā. Sorins Petrofs, Dienvidanglijas draudžu savienības Komunikācijas nodaļas direktors, mūs iepazīstināja ar

jaunizveidoto “Komunikācijas un mediju rokasgrāmatu”, kuru izdevusi Transeiropas divīzija.

Deivids Nils (*David Neal*) un Vanesa Pizuto (*Vanessa Pizzuto*) (TED) dalījās pieredzē par savu darbu, veidojot divīzijas ziņu portālu “tedNews”, un aicināja arī mūs katru piedalīties ar savu vietējo ziņu jaunumiem. Tikām minēti kā labs piemērs, jo tikko tur bija publicēta mana intervija ar Misijas skolas jauniešiem, kuri bija atgriezušies no Indijas evaņģelizācijas brauciena.

Viena no interesantākajām sanāksmes epizodēm bija dalīšanās ar saviem projektiem. Tos prezentēja četri mani kolēģi – Īrijas Misijas prezidents, Somijas ūnijas Komunikācijas nodaļas direktors, Zviedrijas ūnijas sekretārs un Norvēģijas ūnijas Komunikācijas nodaļas direktors. Tas bija patiešām aizraujoši un pamācoši – vērot, kas notiek mūsu kaimiņu zemēs, vienlaikus bija priecīgi apzināties, ka (neslēpšu) ir jomas, kur mūsu komanda ir viņiem soli priekšā.

Katrā ziņā katrs šāds brauciens iedvesmo un rada neatslābstošu vēlēšanos izdarīt vairāk un labāk. Lai Dievam mūžīgs gods un pateicība un lai Viņa slava izplatās pa visiem zemes galiem!

ĢIMENŲ KALPOŠANAS EIROPAS VADĪTĀJU APMĀCĪBAS

Šogad, no 11. līdz 16. aprīlim, Vācijā, Frīdensauā notika kopīgās EUD/ TED divīziju Ģimeņu kalpošanas līderu apmācības. Trīs gadu apmācību ciklā ģimeņu kalpošanas vadītāji, mācītāji un draudzes locekļi tiek apmācīti par ģimenes un attiecību tēmām. Viņi tiek nodrošināti ar informāciju un materiāliem, lai varētu patstāvīgi vadīt ģimeņu seminārus un efektīvāk reaģēt uz ģimeņu vajadzībām katrs savā valstī/teritorijā.

Šī nedēļa (1. gads) bija par tādām tēmām kā ģimene un ētika,

kristīgā izglītība, seksualitāte un par dievkalpojumiem, kas iekļauj dažādu paaudžu cilvēkus. Otrajā apmācību gadā (2024. g.) tiks aplūkotas tēmas: Ģimene un sabiedrība; Ģimene un evaņģelizācija; Cilvēka attīstība; Sabata padarīšana par īpašu laiku. Trešajā kursā (2025. g.) uzmanības centrā būs tēmas: Komunikācija; Laulības stiprināšana; Bibēliskais pamats darbam ar ģimenēm; Sabats un ģimenes garīgums.

Šogad cita starpā vesela nedēļas nogale (14.04.–16.04.) tika veltīta tēmai: “Parunāsim par seksu”. Bez

runātājiem no Eiropas pasākumam pievienojās Torbens Berglands no Ģenerālkonferences un Mērija Džo Sandholma (*Mary Jo Sandholm*), kas darbojas ar bērniem, kuri cietuši no vardarbības. Sestdienas rītā par tēmu “Dievs, sekss, Bībele un mēs” runāja Transeiropas divīzijas vadītājs Daniels Duda. Papildus īsām prezentācijām tēma padziļināti tika pētīta arī dažādās meistarklasēs (sestdienas vakarā un svētdienas pēcpusdienā). No Latvijas apmācībās piedalījās Imants un Elīna Ģipšļi. Neliels ieskats piedzīvotajā.

EUD/TED sanāksmes organizētājs un vadītājs universitātes pilsētiņā Frīdensauā: Rainers Vaničeks (Rainer Wanitschek; Ģimeņu un bērnu kalpošanas direktors; Adventistu Iespēju kalpošana, EUD). Foto: Andrea Krāmere, no vietnes <https://ted.adventist.org/news/ted-advisories-working-better-together/>

Šāda veida apmācībās piedalāties jau trešo gadu. Pirmais gads bija videokonferences (Zoom) formātā. Divi nākamie – klātienē. Noteikti saprotam, ka ļoti nozīmīga ir iespēja tikties klātienē un satikt kalpotājus no visas Eiropas un pat plašākas ģeogrāfiskās teritorijas. Tas dod iespēju gan klausīties runātajos, gan kopā darboties meistarklasēs, pieredzes apmaiņā iegūstot iedvesmu turpmākam kalpošanas darbam, gan arī satikt vecus un iegūt jaunus draugus no Lietuvas, Polijas, Serbijas, Rumānijas, Ungārijas, Grieķijas, Somijas u.c. Atkal un atkal mēs saprotam, cik liela priekštiesība ir piederēt adventistu vispasaules draudzei, kurā regulāri tiek domāts par cilvēku izglītošanu.

Palika prātā atziņa, ko teica Mērija Džo Sandholma no ASV, – ka, strādājot ar cilvēkiem, mums jānovelk stingra robeža, kad varam viņiem palīdzēt un

kad tas vairs nav mūsu kompetencē. Ja uzņemamies citu dienestu (policijas, sociālā dienesta u. tml.) lomu, tad situāciju var tikai pasliktināt un iznākums var būt ļoti bēdīgs.

Daudzi runātāji, apskatot cilvēka seksualitātes tēmu, atgādināja, ka tā ir brīnišķīga dāvana no Radītāja, un ļāva paskatīties uz dažādiem Bībeles varoņiem caur šīs tēmas prizmu. Tas lika aizdomāties, ka arī Dieva tautas varoņi, kuri pieļāva kļūdas, bija cilvēki, kas bieži vien bērnībā un jaunības gados kādā veidā guvuši traumas attiecībās ar vecākiem vai tml. Pirms steigties nosodīt kādu, pacientieties vismaz saprast, kas notiek šī cilvēka sirdī. Rūpes, patiesa ieinteresētība un pārdomāta palīdzība īstajā brīdī var šim cilvēkam palīdzēt atgriezties uz taisna ceļa.

(Sagatavoja Elīna Ģipsle. Oriģinālraksts: <https://adventist.news/news/the-2023-inter-european-and-trans-european-divisions-family-ministries-leadership-training>)

Gabors Mihalecs meistarklasē. Foto: Elīna Ģipsle

Jautājumu un atbilžu daļa. Runātāji. Foto: Elīna Ģipsle

EUD/TED konferences dalībnieki Frīdensauas pilsētiņā. Foto: Andrea Krāmere, no vietnes <https://ted.adventist.org/news/ted-advisories-working-better-together/>

AHANA GRĒKS (JOZUAS 7. NODAĻA)

Mīks Možeiko – Alūksnes
draudzes un Gulbenes
draudzes mācītājs

Kopīgi ielūkosimies kādā stāstā no Vecās Derības laikiem – Jozuas grāmatas 7. nodaļā. Tas ir apbrīnojami, kā Dievs mums sniedz ļoti aktuālas atziņas mūsdienām no tā, kas noticis pāris tūkstošus gadu pirms Kristus. Lai Svētais Gars tās palīdz satvert!

Dievs līdz šim ir uzticīgi vedis Israēla tautu Jozuas vadībā pretim Apsolītajai zemei. Dieva vadībā tautai ir izdevies iekarot Jēriku. Tās varenie mūri sagruva vien no tā, ka, iedami apkārt pilsētai, priesteri pūta āža raga taures, kamēr karavīri un tauta radīja lielu troksni. Nevajadzēja izmantot nevienu ieroci. Viņu galvenais ierocis bija gājienā līdz nestais Tā Kunga Derības šķirsts jeb Visvarenā Dieva klātbūtne.

Drīz pēc Jērikas krišanas Jozua nolēma uzbrukt kādai nelielai pilsētai – Ajai. Par to lasām Jozuas grāmatas 7. nodaļas 2. un 3. pantā. *“Un Jozua izsūtīja vīrus no Jērikas uz Aju, kas ir Bet-Avenas tuvumā austrumos no Bēteles, un tiem sacīja: “Ejiet augšup un izlūkojiet zemi.” Tad vīri nogāja un izlūkoja Aju, un tie atgriezās pie Jozuas un viņam sacīja: “Lai visa tauta nedodas uz turieni, bet lai noiet kādi divi vai trīs tūkstoši vīru, kuru pietiktu, lai Aju ieņemtu, bet lai netiek apgrūtināta visa tauta, jo Ajā laužu nav daudz.””*

Izlūki atnesa daudzsološas ziņas. Viņi Aju saskatīja kā vieglu laupījumu. Šī kauja nešķita īpaša vai neierasta. Jāapbruojas ir vien dažiem tūkstošiem vīru un mierīgi tā jāiekaro. Nav vajadzības šoreiz apgrūtināt pārējo tautu, gatavot

daudz kara ieroču u. tml. Tomēr – kas notika tālāk?

Jozuas 7:4, 5: *“Tad turp arī devās tikai kādi trīs tūkstoši vīru no visas tautas, bet tie metās bēgt Ajas vīru priekšā. Un Ajas vīri nogalināja no šiem vīriem kādus trīsdesmit sešus vīrus un vajāja pārējos no vārtiem līdz akmeņlauztuvēm, un vēl daļu tie sakāva pie pakalnes. Tad tautas sirds izkusa un kļuva kā ūdens.”*

Kareivji jūsmoja par saviem spēkiem un uz ienaidniekiem noskatījās nicinoši. Bet, redz kā, viņi saņēma ļoti noteiktu pretestību. Paniskās bailēs no ienaidnieku skaita un pretinieka labās sagatavotības dēļ tie apjukumā bēga prom. Lai gan skaita ziņā zaudējums jeb kritušo kājnieku skaits nebija liels (salīdzinot ar citiem Israēla tautas karagājieniem), tomēr šī sakāve satrieca visu Israēla draudzi. Tautas sirds izkusa kā ūdens.

Kas gan tautu sagaida turpmākajās lielajās cīņās, ja šobrīd to piespieda bēgt mazās Ajas pilsētiņas aizstāvji? Pat Jozua bija lielā neizpratnē, būdu un sāpju nomācts. *“Kā gan mums varēja neizdoties, ja mēs sekojam Dieva plānam un ejam pretim zemei, kura mums ir apsolīta no Dieva? Kāpēc Dieva spēks tik ļoti pirms tam bija ar mums, palīdzēdams izdarīt brīnumu, bet tagad mēs tikām pilnībā atmesti un atstāti bez palīdzības? Kāpēc Dievs pret mums arī šoreiz nebija labvēlīgs?”* Šādas varētu būt kareivju un pārējās tautas domas.

Ļoti līdzīgi jutās arī Jozua. Tas lasāms tālāk – no 6. līdz 9. pantam: *“Un Jozua saplēsa savas drēbes un*

metās zemē uz sava vaiga Tā Kunga šķirsta priekšā līdz pat vakaram, viņš un Israēla vecāji, un tie kaisīja pīšļus uz savām galvām. Un Jozua sacīja: “Ak, Kungs, mans Dievs! Kāpēc Tu esi licis šai tautai celties pāri Jordānai? Vai ar nodomu, lai mūs nodotu amoriešu rokās? Lai tie mūs iznīcinātu? Ak, kaut mēs labāk būtu palikuši dzīvot viņpus Jordānas! Ko gan varu vēl teikt, ak, Kungs, kad Israēla tauta sava ienaidnieka priekšā ir pagriežusi muguru? Kad kānaānieši un visi šīs zemes iedzīvotāji to dzirdēs, tad tie mūs ielenks no visām pusēm un izdeldēs mūsu vārdu no šīs zemes. Ko tad Tu darīsi Sava lielā Vārda labā?”

Ja mēs patiesi meklējam atbildes pie Dieva, ja nākam pie Viņa patiesā lūgšanā, atbilde tiks dota. Tikai mums ir jābūt gataviem uz visu veidu atbildēm, jo vienīgi Dievs pārredz katru cilvēku un zina, kas notiek ap mums.

Tādu pārsteidzošu atbildi saņēma arī Jozua. Jozuas 7:10–12: *“Tad Tas Kungs sacīja Jozuam: “Celies! Kāpēc tu guli uz sava vaiga? Israēls ir grēkojis un pārkāpis Manu derību, ko Es esmu tiem pavēlējis; viņi ir arī ņēmuši no tā, kas bija ar lāstu iznīcībai nolemts, viņi ir zaguši un ir melojuši, un ir ielikuši panemto starp saviem rīkiem. Tādēļ arī Israēla bērni nespēj vairs savu ienaidnieku priekšā pastāvēt, bet tie saviem ienaidniekiem pagrieza muguru, jo tie paši ir kļuvuši nolādēti. Es turpmāk vairs nevarēšu būt ar jums, ja jūs neiznīcināsiet no sava vidus ar lāstu apkrauto.”*

Cik negaidīti! Pēkšņi atklājas, ka Israēla nometnē bijis ienests kāds slepens grēks.

Vēl pirms Ajas iekarošanas notikumiem, kad Israēla tauta devās sekmīgi iekarot Jēriku, Dievs bija devis skaidru pavēli, par kuru lasām Jozuas grāmatas 6. nodaļas 18., 19. un 24. pantā: *“Tikai sargaities no tā, kas ir padots iznīcības lāstam, ka jūs paši netopat par tādiem, kas ir iznīcināmi, un ka jūs neņemat daļu sev un tā nepadarāt arī Israēla nometni par tādu, kas ir padota lāstam, un ka jūs to nenovedat postā. Bet viss sudrabs un zelts, un vara un dzelzs rīki lai ir svēti Tam Kungam, un tie lai nāk pie Tā Kunga dārgumiem. [...] Un pilsētu tie nodedzināja līdz ar visu, kas tajā bija, bet sudrabu un zeltu līdz ar vara un dzelzs rīkiem tie nodeva Tā Kunga nama dārgumu krātuvē.”*

Vienīgi Dievs bija devis Israēlam uzvaru. Jērikas cietoksnis sagruva Dieva Vārda spēkā. Tas bija Viņa iekarojums, tāpēc vienīgi Viņam vajadzēja veltīt sudrabu, zeltu, vara un dzelzs rīkus, kuri tur atradās. Pārējās lietas, kā lasījām, tika pakļautas iznīcības lāstam, un savām vajadzībām kategoriski nedrīkstēja ņemt neko no ienaidnieka nometnes laupījuma.

Un tomēr... Ko mums atklāj Jozuas grāmatas 7. nodaļas 1. pants? *“Bet Israēla bērni pieskārās pie tā, kas ar lāstu bija nolemts iznīcībai, jo Ahans, Karmija dēls, bet tas Zabdijs dēls, un tas Zeraha dēls no Jūdas cilts, bija paņēmis no aizliegtā. Tad Tā Kunga dusmas iedegās pret Israēla bērniem.”*

Starp Israēla tūkstošu tūkstošiem atradās kāds vīrs, kas šajās svinīgajās uzvaras un sodības stundās uzdrošinājās pārkāpt Dieva pavēli. Kā vēlāk noskaidrojās – Ahans atļāvās piesavināties sev skaistu un dārgu babiloniešu apmetni. Mēs zinām, ka viens grēks ļoti viegli noved pie nākamā. Tā notika arī ar Ahanu. Ar vienu mēteli bija par maz. Sirds vēl loloja pēc 200 sudraba seķeļiem un zelta stieņa, kas svēra piecdesmit seķeļus. Viņš šīs lietas iekāroja, paņēma pie sevis un visu piesavināto mantu noslēpa – apraka zem savas telts Israēla nometnes teritorijā.

Kāds tad bija Ahana izdarītais grēks? Kādas bija šī grēka sekas? Kā to atrisināja Dievs?

Ahans ļāvās mantkārībai. Viņam bija spēcīga tieksme pēc mantas un bagātības. Paskatoties apkārt, mēs redzam, ka mūsdienās mantkārība

ir viens no visvairāk izplatītajiem grēkiem. Cilvēku tieksmes pārņemt un kontrolēt prātu tā, ka viņi ar visu savu gribu un dzīvi nododas mantas iegūšanai. Es te nesaku, ka mums būtu aizliegts veidot savu dzīvi kvalitatīvi vai ka mums būtu aizliegts ieguldīt kādā konkrētā hobiā, lai Dievam pieņemamā veidā atpūstos no ikdienišķās steigas. Runa ir par to, ka mūsu miesīgā daba nereti sliecas tērēt līdzekļus tam, kas ir tikai mūsu tukša iegriba un vēlme. Vai arī – atsevišķas lietas mūsu ikdienas dzīvē var kļūt par elku. Līdz ar to šo elku dēļ miesīgais cilvēks ir gatavs pūlēties ar visu savu enerģiju, laiku un zināšanām, lai tikai nopelnītu vairāk.

“Nauda mums netiek dota, lai mēs pagodinātu un slavinātu sevi. Kā uzticīgiem pārvaldniekiem mums tā ir jālieto, lai godinātu un slavētu Dievu. Daži domā, ka Kungam pieder tikai daļa no viņu līdzekļiem. Kad tie šo daļu ir nošķīruši reliģiskiem mērķiem vai labdarībai, tad atlikušo tie uzskata par sev piederošu, ko var izlietot pēc saviem ieskatiem. Taču te viņi kļūdās. Viss, kas mums ir, pieder Kungam, un mums Viņam ir jāsniedz atskaite, kā mēs to izlietojam. Ar to, kā izmantojam katru grāši, kļūst redzams, vai mēs Dievu mīlam vairāk par visu un savu tuvāko kā sevi pašu.” (E. Vaita. “Kristus līdzības”)

Mantkārība ir grēks, kas attīstās pamazām. Ahans bija piekopus mantkārīgās tieksmes, līdz tās kļuva par ieradumu un iekala viņu gandrīz nesalaužamās važās. Vispirms Bībele saka, ka viņš ieraudzīja babiloniešu apmetni, kurš bija lemts lāstam jeb iznīcībai. Tad viņš nevilcinājās izdarīt pašu galējāko darbību – iekarot un ņemt arī zeltu un sudrabu. Ahans labi zināja, ka šīs lietas pieder Kungam, ka tās bija skaidri un kategoriski nošķirtas Dieva namam. Tomēr viņš šo pavēli ignorēja un dārglietas piesavinājās sev.

“Es redzēju, ka daudzi, kas sevi atzīst par Dieva baušļu turētājiem, piesavinās savu vajadzību apmierināšanai Kunga uzticētos līdzekļus, kam vajadzēja ieplūst Viņa mantu namā. Tie aplaupa Dievu ar desmitiem un ar upuriem. Viņi slēpj un aiztur Kunga daļu sev par ļaunu. Savas mantkārības un liekuļošanas dēļ, aplaupot Dievu ar desmito un upuriem, viņi paši piedzīvo

trūkumu un nabadzību un nes tumsu draudzē.” (E. Vaita. “Liecības draudzei”, 3. sējums)

Pat ja šobrīd ar desmitās tiesas maksāšanu mums viss ir kārtībā un pa ja šis iestādījums nekad nav licies apgrūtināošs, brīdinājums tik un tā paliek aktuāls. Varbūt šobrīd mūsu dzīvē viss tiešām ir kārtībā (slava vienīgi Dievam par to), bet kā rīkosimies tad, kad piepildīsies Bībeles ziņojums par aizliegumu un nespēju ne pirkt, ne pārdot (Atklāsmes 13:16, 17)? Kā būs gatavi rīkoties, kad apstākļi patiešām spiedīs? Vai mūsu sirds stāvoklis ir tāds, ka esam gatavi izpildīt šo prasību, pat ja līdzekļu šķietami pietrūkst?

Redziet, ja mūsu sirds ir pārāk pieķērusies naudai un mantai, kas mums uzticēta no Dieva, atdot to atpakaļ nākas ļoti grūti, teju neiespējami, īpaši tad, kad pašam šos līdzekļus ārkārtīgi vajag. Ja mums būs šāda attieksme, tad lielākajos grūtību brīžos mēs, visticamāk, pat nemaz neredzēsim citu cilvēku vajadzības un ignorēsim viņu vaimanas un palīgā saucienus.

Mateja 6:24 *“Neviens nevar kalpot diviem kungiem: vai viņš vienu ienīdīs un otru mīlēs, jeb viņš vienam pieķersies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai.”* Ja kalpojam Dievam, tad jebkurā brīdī esam gatavi atdot to, ko no mums prasa. Ja kalpojam mantai, tad galējos pārbaudījumos piesavināsimies arī to mantu, kura ir īpaši nošķirta Dievam.

Efeziešiem 5:3, 5 *“Bet netiklība, visāda veida netīra dzīve vai mantkārība lai pat vārda pēc jums ir sveša, kā tas svētiem pieder [..] Jo to iegaumējiet: nevienam netiklīm, netīram vai mantrausim, tas ir, elku kalpam, nav vietas Kristus un Dieva valstībā!”*

Dievam ir sāpīgi noraudzīties uz to, ka cilvēks mīl mantu vairāk par Viņu. Caur šiem nopietnajiem brīdinājumiem Dievs grib mūs pasargāt no mūžīgas pazūšanas, jo tieši manta var būt par klupšanas akmeni Debesu valstības iemantošanai. Vēl Viņš no mūsu rakstura vēlas izskaust savtību, skopumu, skaudību, tieksmi pēc nelikumīgas peļņas, dažāda veida blēdīgu rīcību, jo šīs visas lietas attīsta raksturu, kurš nav derīgs mūžīgās dzīves standartam.

Atgriezīsimies pie Ahana!

Man personīgi pārsteidzoši liekas tas, kāds bija rezultāts Ahana grēcīgajai rīcībai. Atkārtoti izlasīsim Jozuas 7. nodaļas 11., 12. un arī 13. pantu: *“Israēls ir grēkojis un pārkāpis Manu derību, ko Es esmu tiem pavēlējis; viņi ir arī ņēmuši no tā, kas bija ar lāstu iznīcībai nolemts, viņi ir zaguši un ir melojuši, un ir ielikuši paņemto starp saviem rīkiem. Tādēļ arī Israēla bērni nespēj vairs savu ienaidnieku priekšā pastāvēt, bet tie saviem ienaidniekiem pagrieza muguru, jo tie paši ir kļuvuši nolādēti. Es turpmāk vairs nevarēšu būt ar jums, ja jūs neiznīcināsīt no sava vidus ar lāstu apkrauto. Celies augšā! Šķīsti tautu un saki: dariet sevi svētus rītdienai, jo tā saka Tas Kungs, Israēla Dievs: iznīcības lāsts ir tavā vidū, Israēl; tu neesi spējīgs pastāvēt savu ienaidnieku priekšā, kamēr tu neiznīcināsi šo lāstu no sava vidus.”*

Ahana izdarītais grēks atnesa postu VISAI tautai. Dieva dusmība un nelabvēlība viena draudzes locekļa izdarītā grēka dēļ vērsās pret visu draudzi. Bibēlē skaidri ir teikts, ka vaina gulstas uz visu Israēlu, nevis tikai uz Ahanu (11. un 12. pants). Viena cilvēka ienestais tišais grēks draudzē skāra pilnīgi visus. No tā cieta pilnīgi visi Ahanam apkārt esošie. Sekas bija nopietnas. Draudzei tika atņemts Dieva Gars un Viņa vadība. Tāpēc arī karagājieni uz Aju bija nesekmīgi. Praviešu Gars gan piebilst arī to, ka viņi uz Aju devās savā spēkā, pašpalāvēģā attieksmē, neatzīstot, ka arī šoreiz viņiem ir vajadzīga dievišķa palīdzība un padoms. Tomēr, pat ja karotāji būtu meklējuši dievišķo klātbūtni un vadību, Dievs Ahana dēļ tāpat vairs nebūtu sasniedzams, kamēr netiktu atrisināta šī grēka problēma.

Dievs stingri aicina – neapslēpiet sevi nevienam apzinātu grēku, nemieriniet sevi, ka tas, ko es noziedzīgu daru, jau nekas nav! Nemeklējiet attaisnojumu un neapklusiniet Svētā Gara balsi, kura uzrunā un mudina laboties! Mācieties saskatīt un atzīt apzināto kļūdaino rīcību! Mums šie grēki personīgi Jēzus spēkā ir jāizskauž līdz saknēm. Ļaujieties, lai Dievs jūs šķīstī! Lai mūsu katras dienas dedzīga lūgšana ir: *“Šķīstī mani no grēkiem ar īzapu, lai es topu šķīsts,*

mazgā mani, lai es topu baltāks par sniegu!” (Psalmi 51:9)

Ja viena ķermeņa ekstremitāte ir neārstējami saslimusi, nereti tā tiek amputēta, lai infekcija nepārietu uz visu ķermeni. Tā kā draudze Bibēlē ir salīdzināta ar vienu veselu miesu jeb ķermeni, tad katram tās loceklim ir pienācīgi un atbilstoši jāfunkcionē, citādi slimības jeb grēka ieperināšanās gadījumā no tā cieš visa miesa jeb draudze.

Ahans varbūt domāja, ka viņa izdarītais neatstās nekādu ietekmi uz apkārt notiekošo. Viņš šo grēku tik meistarīgi noslēpa, ka šķietami neviens nometnes iedzīvotājs par to neko nezināja, vienīgi viņa ģimene. Bet no Dieva neko nevar noslēpt, pat ja to var noslēpt no draudzes locekļiem, draudzes vadītāja, vecākā, draudžu savienības vadības utt. Dievs šādus grēkus cels gaismā, jo Viņš neļaus savai draudzei būt neveselīgai.

Izlasiet šobrīd paši līdz galam Jozuas grāmatas 7. nodaļu no 13. līdz 26. pantam, kā Dievs bija paredzējis atklāt grēku un šķīstīt draudzi.

Dievs Savā rīcībā ir taisnīgs un tikpat ļoti žēlsirdīgs. Dieva nodoms nav, lai cilvēks momentā aizietu pazušanā, Viņš gaida, lai tas patiesi nožēlotu, atzīdams savus pārkāpumus, un atgrieztos. Salamana pamācības 28:13 saka: *“Kas noliedz*

savu ļauno darbu, tas tam neizdodas, bet kas tajā atzīstas un turpmāk tā vairs nedara, tas izpelnīsies žēlastību.”

Redziet, Dieva Gars Ahanu bija uzrunājis jau vairākkārt! Ahans bija redzējis Israēla karavīrus sakautus un drosmi zaudējušus atgriežamies no Ajas, tomēr viņš neiznāca uz priekšu un neko neminēja par savu pārkāpumu. Vēlāk viņš redzēja Jozuu un Israēla vecākos nometušos pie zemes bēdās un sāpēs. Ja viņš tad būtu atzinies grēkā, tad zināmā mērā tiešām būtu devis pierādījumu par patiesu nožēlu, bet Ahans joprojām turpināja klusēt. Vēl vēlāk viņš dzirdēja runas, ka tautā ir noticis liels grēks, bet viņa lūpas neatvērās.

Ahana lūpas atvērās tikai pašā pēdējā brīdī, kad vairs nebija, kur sprukt. Bet nožēlot tad jau bija par vēlu... Vēloties piesavināties kaut ko no aizliegtā un tajā pašā laikā vēloties ar to turpmāk sadzīvot Dieva klātbūtnē, Ahans beigās pazaudēja pilnīgi visu. Tāpat tas var notikt gan ar mani, gan ar tevi.

“Tā atzīsies grēcinieki, stāvēdami Dieva tiesas priekšā, kad katrs gadījums jau būs izšķirts vai nu uz dzīvību, vai nāvi. Bet tagad daudzi, tāpat kā Ahans, jūtas droši tik ilgi, kamēr savus pārkāpumus var noslēpt no citiem cilvēkiem; tie sev glaimo, ka Dievs tos tik stingri nav ņēmis vērā. Tomēr tie savus grēkus ieraudzīs tajā dienā, kad būs jau par vēlu, kad tos vairs nevarēs izdzēst ne ar upuriem, ne ar dāvanām.” (E. Vaita. “Sentēvi un pravieši”)

Šādi Ahani draudzē attur Dieva svētību izliesanos un vājina ticīgo pulku. Tāpēc, kamēr mums vēl ir dots žēlastības laiks, rūpēsimies ne tikai par sevi, bet arī par mums apkārt esošajiem draudzes locekļiem. Dieva Vārdā mums ir dota atļauja runāt sākotnēji zem četrām acīm un norādīt uz grēku. Mēs tiekam nopietni aicināti paskubināt blakusesošos uz mīlestību un labiem darbiem, kā arī iestāties dedzīgās lūgšanās, jo kā draudzes kolektīvs mēs esam līdzatbildīgi.

Noslēgumā vēlos līdzdalīt rakstvietu, kurā ir iekļauts nosacījums un arī skaists apsoliņums, kas nekļūdīgi piepildīsies: *“Svētīgs ikviens, kas To Kungu bīstas un staigā Viņa ceļus! Jo tad tu baudīsi savu roku darbu; laimīgs tu būsi, un tev klāsies labi.”* (Psalmi 128:1, 2) Āmen!

“**Ļausim, lai Dievs mūs šķīstī! Lai mūsu katras dienas dedzīga lūgšana ir: “Šķīstī mani no grēkiem ar īzapu, lai es topu šķīsts, mazgā mani, lai es topu baltāks par sniegu!”** (Psalmi 51:9)

Kalpošanas nodaļas

“Aizgādības stūres rats griežas lēnām, bet noteikti. Mēs nezinām, cik drīz mūsu Kungs teiks: “Ir padarīts.” Viņa atnākšana tuvojas. Drīz mūsu izdevības strādāt būs uz visiem laikiem aizgājušas. Tikai mazu brīdi vēl mums atļauts strādāt. [...] Apstākļi prasa personīgas, nenogurstošas un vienotas pūles.

Viens ķieģelis virs otra, un uzcelta tiek visaugstākā siena;

Viena pārsლა virs otras, un sanesti tiek dziļākie sniegi.

Pacietīgi turpināt darīt labu – tam jābūt mūsu moto. Mums neatlaidīgi jāpūlas, soli pa solim ejot uz priekšu, līdz sacensības skrējieni ir nobeigts un gūta uzvara.

[...] Dieva nodoms ir, lai ļaudis, kam uzticētas atbildības, kopā apspriestos un lūgtu kristīgā vienprātībā. Vienprātībā ir dzīvība un spēks, ko nevar iegūt nekādā citā veidā. Draudzē būs milzīgs spēks, kad tās locekļu enerģija apvienosies Gara vadībā. Tad Dievs spēs vareni strādāt caur Saviem ļaudīm, atgriežot grēciniekus.

[...] Kungs nāks drīz. Runājiet par to, lūdziet par to, ticiet tam. Dariet to par daļu no dzīves. Jums būs jāsaprotas ar šaubīgu, iebildumus ceļošu garu, bet tas atkāpsies, ja tam pretī stāsies stingra, nesatricināma uzticēšanās Dievam. Rodoties sarežģījumiem un kavēkliem, pateicības dziesmās paceliet dvēseli pretī Dievam. Apjoziet kristiešu apbruojumu un pārliecinieties, ka

jūsu kājas ir “apautas ar apņemšanos kalpot miera evaņģēlijam”.

Pasludiniet patiesību drosmīgi un dedzīgi. [...]

Liels un svinīgs darbs gaida visu draudžu locekļus. Tiem jānāk tuvu pie Kristus sevis aizliegšanā un sevis upurēšanā, kalpojot vienam mērķim – sniegt saviem līdzcilvēkiem žēlastības vēsti. Lai tie strādā uzmanīgi un pazemīgi, ikviens cienot citu darbu. Daži var strādāt vienā veidā, citi otrā, kā Kungs tos aicinās un vadīs. [...] Kungs no mums prasa atbildību tikai par to darbu, ko Viņš ir ielicis mūsu rokās. [...]

Tiem, kas sava Glābēja dēļ aizliedz sevi, mūžīgajā pasaulē ies līdzī labo darbu svētība. Kad atpestītie nostāsies ap Dieva troni, tad ļaudis, kas būs izglābti no grēka un pagrimuma, nāks pie tiem, kas strādāja viņu labā, ar apsveikuma vārdiem: “Es biju bez Dieva un bez cerības pasaulē. Es gāju bojā samaitātībā un grēkos. Es miru badā, trūkstot fiziskai un garīgai barībai. Tu nāci pie manis mīlestībā un līdzjūtībā un mani pabaroji un apgērbi. Tu man norādīji uz Dieva Jēru, Kas nes pasaules grēkus.” [...]

Mūsu vienīgā drošība ir vienotība ar Kristu un vienotība savā starpā. [...] No pagātnes piedzīvojumiem mums jānācās, kā izvairīties no neveiksmēm. [...] Savus panākumus mēs gūstam, pateicoties Kristus žēlastībai.”

(E. Vaita. “Liecības draudzei” 7. sēj., 235.–239. lpp.)

Vairāki Latvijas draudžu savienības nodaļu vadītāji strādā Dieva darbā jau ilgu laiku, bet kādiem nodaļu vadītājiem 2018. gads iezīmēja jaunu sākumu, jaunas atbildības un jaunus uzdevumus, pirmo reizi uzsākot tik plaša mēroga darbu Dieva vīna kalnā.

Tuvojas kārtējais Latvijas draudžu savienības kongress, kurā tiks izvērtēts paveiktais, bet šajā žurnāla numurā vēlamies sniegt mazliet personiskāku, mazāk oficiālu ieskatu tajā, kādi šie pieci gadi bijuši katram LDS kalpošanas nodaļas vadītājam. AV uzdeva ikvienam no viņiem četrus jautājumus:

- 1. Kas jums šajā kalpošanas posmā sagādāja vislielāko prieku?**
- 2. Kāds bija lielākais ieguvums?**
- 3. Ar kādiem izaicinājumiem sastapāties?**
- 4. Vai ir kāda liecība par jūsu kalpošanu, ko vēlaties uzticēt AV lasītājiem?**

Jana Silīna.

ADRA LATVIJA

Es vienmēr esmu redzējusi cilvēku vajadzības, saskatījusi, kur varu būt noderīga, vienmēr esmu kalpojusi ar visu sirdi. Cik brīnišķīgi, ka Dievs man devis šādu sirdi!

Mana kalpošana ADRA šajā gadā bija visnotaļ izaicinoša. Ņemot vērā pasaules situāciju, darbošanās un kalpošanas iznāca vairāk, nekā biju domājusi. Visa gada garumā tika vākti līdzekļi un dažādas lietas Ukrainas cilvēkiem Latvijā, kā arī sniegta īpaša palīdzība civiliedzīvotājiem un Ukrainas armijai.

Par katru vajadzību tika īpaši lūgts gan draudzē, gan citās lūgšanu grupiņās. Novārtā netika atstāti arī īpašie un mums mīlie Indijas bērnu skolas projekti.

Mans vislielākais prieks ir šī sajūta, ka kopā ar Dievu VISS ir iespējams. Cilvēcīgi, saredzot šīs īpašās vajadzības, gribējās bēgt un ierakt galvu smiltīs, jo saproti, ka tu nevari pat paredzēt, no kurienes nāks palīdzība. Visi uzrunātie cilvēki bija atsaucīgi, palīdzēja materiāli un ar dažādiem padomiem un risinājumiem. Pateicība Debesu Tēvam par to, ka Viņš redz sirdis, pašķir un rāda ceļus, pa kuriem jāiet. Īpaša pateicība manai mīļajai ADRAS komandai!

Mārīte Lipska.

BĒRNU KALPOŠANAS, ĢIMEŅU KALPOŠANAS UN SIEVIEŠU KALPOŠANAS NODAĻA

Domājot par to, kas bijis vislielākais ieguvums, kalpojot šajās nodaļās, varu teikt – tas, ka kalpošana ir kļuvusi par dzīvesveidu. Kalpošana ir pamudinājusi vairāk meklēt Dieva palīdzību, piedzīvojot, ka Viņš izved cauri dažādām sarežģītām nestandarta situācijām. Dievs ir devis piedzīvot daudz atbildētu lūgšanu, un sirds vienmēr gavilē par To Kungu, kurš ir devis ar priecīgu sirdi kalpot. Mums ir arī tāds aicinājums: “Kalpoiet Tam Kungam ar prieku!” (Ps. 100:2a)

Man ir iznācis rīkot daudz dažādu pasākumu, un katru reizi pirms pasākumiem notiek visādas negaidītas lietas, jo ienaidnieks jau nesauž. Piemēram, atceros, ka, veidojot trešās liecību grāmatas “Kurš liek ziedēt ābelēm?” prezentācijas pasākumu, visi dalībnieki bija sarunāti, bet pēdējā nedēļā saslima pati pasākuma vadītāja. Lai saprastu, kā rīkoties, laika atlika pavisam maz. Iepriecināja tas, ka mīļā māsa, kurai bija jāvada prezentācija, pat esot slima, nerunāja par to, ka vajadzētu kādu citu, viņa cītīgi ārstējās, un līdz pēdējam ticējām, ka viss būs labi. Paldies Dievam, māsas veselība tiešām uzlabojās, varbūt vēl pavisam vesela viņa nebija, tomēr bija gatava kalpot, un Dievs atkal bagātīgi svētīja visu pasākumā iesaistīto sieviešu kalpošanu.

Jāsaka, liels prieks ir arī tas, ka trīs liecību grāmatas Dieva žēlastībā ir varējušas iznākt, un sagatavošanā ir ceturta liecību grāmata. Liela pateicība mīļajām māsām, un nu jau arī brāļiem, par tik daudzām brīnišķīgām liecībām! Arī citu konfesiju vidū šīs liecību grāmatas ir visai iecienītas.

Bērnu kalpošanā esmu pateicīga Dievam, ka tika atrasts veids, ko piedāvāt bērniem, lai viņi vairāk varētu iepazīt Dieva Vārdu. Katru gadu veidojām citu konkursu: “Pa Salamana gudrības takām”, “Ticības varoņi Bibēlē”, “Pērļu meklētāji”,

“Apsolījumu dārgumu lādīte”.

Bērniem bija jāaizpilda anketa un jāizveido darbiņi par konkrēto Bībeles tematiku. Tas viss ir iespējams tikai tad, ja vecāki vai skolotāji bērnus organizē. Liels paldies bērnu sabatskolas skolotājiem un vecākiem par ieinteresētību savus bērnus iesaistīt! Priecē arī tas, ka tika iesaistīti bērni no bibliotēkas un pirmsskolas iestādes. Būtībā tas nav nekāds īsts konkurss (to tikai tā nosaucam), jo visi, kas piedalās un kārtīgi visu izpilda, tiek pie vienādām balvām, un nenotiek nekāda sacensība. Bērni vienmēr ir priecīgi par balviņām. Šogad tie ir magnēti ar Bībeles pantiem, katru mēnesi citi, un, protams, neiztikt bez kāda garduma.

Dažus darbiņus katru gadu ievieto arī uz žurnāla “Adventes Vēstis” 4. vāka. Ar šiem zīmējumiem man saistās jauks notikums. Kādam meitenei bija noskumusi sirds, ka viņas zīmējums netika ielikts žurnālā, un viņai tik ļoti gribējās to piedzīvot. Interesanti, ka man nezvanīja ne meitene, ne viņas vecāki. Pat draudzes bērnu skolotāja man par to neko neteica. Bet Dievs deva skolotājai gudrību, un viņa ieteica meitenei lūgt Dievu, lai nākamajā žurnālā tiek izvēlēts viņas zīmējums. Es neko nenojautu par šīs meitenes ilgām, bet Svētais Gars jau kārtoja apstākļus un uzrunāja manu sirdi tā, ka man radās vēlme ielikt žurnālā nevis vienu zīmējumu, bet veselus divus. Tikai pēc tam es uzzināju par meitenes ilgām un lūgšanu. Jā, Dievs interesanti darbojas un kārtu lietas, ja vien mēs lūdzam!

Pirms diviem gadiem tika uzsākts arī kāds īpašs projekts – Bībeles skoliņas filmiņu sagatavošana latviešu valodā (tulkojot no angļu valodas). Jāsaka, ka tas ir iespējams tikai tāpēc, ka mums ir laba Komunikācijas nodaļas komanda, kura katru nedēļu sagatavo filmiņas, bet es koordinēju, lai tās tiktu iztulkotas. Saņemu no vecākiem un bērnu skolotājiem labas atsauksmes, ka ir aizsākts šāds projekts.

Ģimeņu kalpošanā liels ieguvums ir Lidijas Neikures ierašanās Latvijā. Viņa kā ģimeņu konsultante ir konsultējusi ļoti daudzus pārus. Tāpat, kad organizējam nedēļas nogales pāriem, viņa ir devusi lielu ieguldījumu, stiprinot pāru attiecības

un palīdzot bērnu audzināšanas jautājumos. Viņas labās Bībeles zināšanas un E. Vaitas darbu pārzināšana ievieš ļoti skaidru skatījumu uz daudziem jautājumiem un sniedz viņai iespēju dot vērtīgus padomus.

Gribu pateikties visiem, kas ir palīdzējuši, atbalstījuši, uzmundrinājuši, arī snieguši finansiālu atbalstu! Īpašs prieks ir par tādiem brīžiem, kad tev jautā: “Ko palīdzēt? Kāds atbalsts nepieciešams?”

Dievs tik daudz laba ir darījis, dodot līdzās cilvēkus, kuri ir uzticami jau vairāku gadu garumā, kuri īstā brīdī var dot vērtīgu padomu, ar kuriem kopā var lūgt vai organizēt. Varu teikt, ka es esmu piedzīvojusi patiesu kalpošanas prieku un turpinu ļauties Dievam, lai būtu noderīga Viņa darbā.

“Visu, ko darāt, darait no sirds, it kā savam Kungam un ne cilvēkiem, jo jūs zināt, ka Tas Kungs par atmaksu jums dos Debesu mantojumu. Jūs jau kalpojat savam Kungam – Kristum.” (Kol. 3:23, 24)

Judīte Plendīške.

CEĻA MEKLĒTĀJU NODAĻA

Kas man šajā kalpošanas posmā sagādāja vislielāko prieku?

Esmu ļoti pateicīga Dievam, ka varu kalpot, vadot Ceļa meklētāju nodaļu. Dievs ir uzticējies ļoti īpašu, atbildīgu un piedzīvojumiem bagātu darbu. Un tiešām – šajā kalpošanas posmā ļoti lielu prieku piedzīvoju ne tikai es, bet visa Ceļa meklētāju komanda un bērni.

Nodaļu vadīt uzsāku tad, kad visa pasaule piedzīvoja attālinātības un ierobežotības periodu. Ceļa meklētāju saimei tas bija iznīcinoši – divus gadus pēc kārtas nevarēja organizēt un piedzīvot lielo Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju nometni! Galvā iezagās doma: “Vai tiešām nekad vairs?...” Bija liels prieks un pārsteigums, ka Ceļa meklētāju klubu direktori nepadevās un ka tika rīkotas mazās nometnītes, kas padarīja mūs vairāk pieredzējušus,

stiprākus un saliedētākus. Bet cik liels prieks un pateicība Dievam bija tad, kad tika izsludināti 2022. gada lielās Ceļa meklētāju nometnes norises datumi! Tikai tad patiesi sapratām un novērtējām, cik svarīga, nozīmīga un nepieciešama ir šī kopīgā nedēļa kopā ar draugiem un cīņu biedriem.

Kāds bijis lielākais ieguvums?

Esmu sapratusi un sajutusi, ka kalpošana Dieva darbā ir vienīgā vieta, kur mana ticība var palikt dzīva. Kalpošanas grūtības ir ieguvums, jo tā ir daļa no glābšanas. Jo vairāk darāmā, jo vairāk laika būs jāpavada lūgšanās kopā ar dārgo koordinatore komandu, klubu direktoriem un arī bērniem, lai saprastu, ko Dievs vēlas, lai mēs darītu, domātu un teiktu. Tas ir liels ieguvums!

Ar kādiem izaicinājumiem sastapāties?

Man ļoti patiktu darboties tā rimti, mierīgi, bez lieliem izaicinājumiem. Bet darbā ar pusaudžiem, bērniem, organizējot, plānojot tik lielu pasākumu kā Lielā nometne, bez izaicinājumiem neiztikt – lielākiem vai mazākiem. Lielākais izaicinājums ir nometnes komandas un darbinieku komplektēšana. Nākas sastapties ar dažādiem šķēršļiem. Bet Dievs vienmēr atbild uz mūsu lūgšanām un aicina kalpošanā īstos darbiniekus īstajā laikā. Esmu ļoti pateicīga Dievam, ka katras nometnes beigās izskan: “Šī atkal bija īpaša, Dieva vadīta nedēļa pļavas vidū!”

Ainars Gailis.

DIAKONIJAS (DRAUDZKOPĪBAS) NODAĻA

Vislielāko prieku sagādā tas, ja pēc semināra, apmācībām, pārrunām atsevišķi cilvēki un draudzes kopumā cenšas lietot savā dzīvē dzirdēto un sāk kalpot.

Lielākais ieguvums, tiekoties ar daudziem cilvēkiem, ir tas, ka varu smelties jaunas idejas un mācīties no citu pieredzes.

Izaicinājums ir saistībā ar mūsu ziemeļniecisko atturību – kā iziet no savas komforta zonas un būt vairāk draudzīgiem un atvērtiem kalpošanā.

Kādā seminārā stāstīju piemēru, kuru biju lasījis presē. Izrādījās, ka piemērā minētais cilvēks ir radnieks draudzes loceklim un ka notikums ir paties, guvām apstiprinājumu un iedrošinājumu arī mums tā kalpot. Par to man prieks.

Anitra Roze.

IZDEVNIECĪBAS NODAĻA “PATMOS” UN “ADVENTES VĒSTIS”

Šis laiks ir bijis neizsakāmi vērtīgs daudzējādā ziņā. Pirmkārt, manā pieredzē ar Dievu, jo darbs, ko esmu varējusi darīt pēdējos piecus gadus, ir mana brīnišķīgi atbildētā lūgšana. Tas nenozīmē, ka vienmēr gājis viegli, bet vienmēr ir bijis ļoti interesanti un ļoti svētīgi. Esmu daudz iemācījusies, daudz uzzinājusi, iepazinusies ar jauniem cilvēkiem gan draudzē, gan ārpus draudzes.

Paldies Dievam par Grāmatu centra komandu – Astrīdu Negribu un Maiju Rīvīti, kuras šo gadu laikā ir piešķirušas Baznīcas ielas veikaliņam jaunu veidolu un jaunu saturu. Viņas arī vienmēr ir bijušas liels atbalsts un, esot vistiešākajā kontaktā ar pircējiem, nodrošinājušas atgriezenisko saiti.

Paldies par visu pārējo lielo komandu – Izdevniecības komiteju, maketētājiem, tulkotājiem, korektoriem, tipogrāfiem, ar kurām mums izveidojusies brīnišķīga sadarbība, paldies arī par Grāmatu centram sniegto tehnisko un spēka atbalstu!

Paldies visiem mūsu lasītājiem un visiem darbīgajiem draudžu literatūras evaņģēlistiem – bez jums izdot tik daudz grāmatu vispār nebūtu bijis iespējams, jo viss šis laiks ir nests uz draudžu cilvēku lūgšanu un nodošanās rokām.

Pāri visam paldies mīļajam Debesu Tēvam par pacietības skolu un vēl daudzām citām skolām, cauri kurām Viņš šai laikā ir izvedis, un par brīvību izdot draudzes literatūru bez ierobežojumiem un traucēkļiem. Piemēram, “Lielo cīņu” esam izdevuši vairākās tirāžās un pat piedzīvojuši šīs īpašās grāmatas

krāsaino, ilustrēto izdevumu. Tas patiesi bija brīnumains stāsts, kad izrādījās, ka šīs grāmatas izdošanas tiesības pieder dāņu ģimenei, kurā ieprecējušies mūsu mīļā māsiņa Maija no 7. draudzes. Tas ietaupīja daudz līdzekļu un formalitāšu, kuras dažkārt kļūst par klupšanas akmeni tās vai citas grāmatas izdošanā.

No sirds apzinos Praviešu Gara dāvanas lielo svētību mūsu draudzei, tāpēc priecājos, ka Dieva žēlastībā esam varējuši izdot gandrīz visu “Laikmetu konflikta” sēriju, arī tās pēdējā vēl neizdotā grāmata “Apustuļu darbi” ir sagatavošanas procesā. Šai laikā izdoti vairāki māsas Vaitas Rīta sveicieni, arī par to liels prieks. Ļoti gribētos izdot “Liecības draudzei” visus sējumus, bet darbu mazliet kavē pieredzējušu tulkotāju un, jo īpaši, korektoru nopietnais trūkums. Bet arī par to Debesu Tēvs pamazām gādā.

Grāmatu izdošana ir vesela brīnišķīga pasaule, un esmu ļoti pateicīga Dievam, ka Viņš ļauj tajā darboties! Izdevniecības darbs jau no pašiem draudzes pirmsākumiem bijis viens no lielajiem uzdevumiem, tāpēc pret to jāizturas īpaši nopietni un atbildīgi. Bez Kunga Jēzus un Svētā Gara vadības to darīt nemaz nebūtu bijis iespējams.

Jā stāstītu par piedzīvojumiem ar Dievu šai laikā, tad to ir bijis daudz – gan lielas, gan mazas lietas, kuras tajā brīdī bija ļoti svarīgas. Dievs allaž ir parādījis ceļu un sūtījis palīgus. Kāds mazs piemērs. Reiz aizkavējās krievu valodas sabatskolas materiālu piegāde no Igaunijas. Baznīcas ielā bija paredzēta LDS darbinieku gada nogales sanāksme, visi būs sapulcējušies, mācītāji varētu aizvest grāmatīņas uz draudzēm, bet – to nav. Liku visu Dieva rokās. Vēl esot ceļā uz Baznīcas ielu, saņēmu ziņu, ka grāmatas paku skapī ir ienākušas – svētdienā! Bet tad vēl otra lieta – kā lielās pakas no Baznīcas ielas 35 paku skapja aizdabūt līdz veikalam? Arī to atdevu Dievam. Gāju cauri stāvvietai garām “Omnivas” paku skapim un gandrīz turpat satiku Gunti Bērziņu, kurš tur nule bija iebraucis ar savu auto! Guntis bijis mūsu izkraušanas palīgs pēdējos gadus, un bija tik jauki satikt tieši viņu. Īpaši mana pateicība pieaug, kad ieraudzīju, ka viena no lielajām pakām ir L izmēra plauktu

augšējā stāvā, no kurienes es to nebūtu spējusi izcelt.

Esmu Dievam tik ļoti pateicīga par šo laiku, ka pat vārdos grūti izteikt.

Ja runātu par “Adventes Vēstīm”, varētu pateikt vēl ļoti daudz, bet jūs šo darbu un kalpošanu redzat katru mēnesi, lai vērtējums pieder jums! Mazliet – patiesībā pat ļoti – žēl, ka žurnālu draudzēs tik maz lasa un tik maz to dod lasīt tālāk, ārpus draudzes, jo pēdējos gados esam centušies žurnāla ievirzi mainīt un padarīt to interesantu visiem lasītājiem. Esmu saņēmusi atsauksmes no cilvēkiem, kuri nav draudzē, ka mūs kā draudzi pozitīvi var iepazīt arī caur to, ko rakstām par draudzes dzīvi un lietām, kuras pirmajā acumirkļī šķiet interesantas un saprotamas tikai mums pašiem.

Dāvis Trubeckojis.

JAUNATNES KALPOŠANAS NODAĻA

Kas sagādājis vislielāko prieku? Redzēt, ka izaug jauna paaudze jauniešu, kuri izvēlas nodot savu dzīvi Jēzum. Patiesība arvien paliek patiesība, un tā dara savu darbu pie sirdīm arī šodien. Tāpat jāpiemin jaunieši, kuri savas jaunības laiku, spējas un spēku izmanto lietderīgi, patstāvīgi darot kaut ko Dieva darbā, negaidot uz kādu impulsu, bet paši ir impulss. Un, protams, jauniešu patiesums un tiešums, un jauneklīgums, kurā vēl nav manāms nogurums no šīs dzīves.

Kāds bijis lielākais ieguvums? Kļūdīties un mācīties.

Ar kādiem izaicinājumiem sastapos? Šodienas pasaule ir savāda pasaule ar daudz jaunām problēmām un uzmanības novērsējumiem, it sevišķi jauniešiem. Domāju, ka izaicinājumu būtība ir viena un tā pati visos laikos, bet to izpausme atšķiras. Šim digitālajam laikmetam raksturīgas daudzās arī krāšņās un spilgtās iespējas, kuras sniedz pašpietiekamības un piepildījuma ilūziju, bet neremdē dvēseles slāpes. Rezultātā notiek cīņa par to, kas piepildīs tasīti pirmais – šis ūdens no saduļkotajām pasaules akām vai

Dzīvais ūdens. Grūtākais ir iepilināt skaidras Dzīvā ūdens lāses tasītē, kura ir jau gandrīz pilna vai pilna ar brūnu un smirdīgu ūdeni. Sāpīgākais, ka iepilināt kaut tās pašas dažas pīles tīra ūdens var vienīgi tasītes īpašnieks, ne kāds cits. Tas noteikti neattiecas vienīgi uz jaunatni, bet īpaši uz jaunatni gan.

Tomēr slava žēlīgajam un labvēlīgajam Dievam, kurš darbojas bez mēra tajos jauniešos, kuri savas tasītes pilda ar atspirdzinošu un skaidru ūdeni, jo nemitīgi novērojams, ka šie jaunie cilvēki padalās arī ar citiem!

Vineta Krauliņa.

KOMUNIKĀCIJAS NODAĻA – TIE ESAM MĒS!

Laikam jau jāsāk no paša sākuma. Kad 2019. gadā atgriezies Latvijā no Londonas un uzsāku strādāt LDS par Komunikācijas nodaļas vadītāju, pirmais, kas iekrita acīs, bija mūsu mazā, šaurā, pieputējusi studija. Kā teica mani puīši, vairāk par diviem cilvēkiem tur normāli uzfilmēt nevar un, kamerei atkāpjoties, operatoram ir jāpieplok pie sienas. Uz studiju veda šaurs koridoriņš, kas zemo griestu dēļ man vairāk atgādināja tranšeju.

Ļoti lielu prieku sagādāja LDS prezidenta Viļņa Latgaļa pozitīvā attieksme un atbalsts idejai par studijas pārbūvi un paplašināšanu. Bet radās jautājums, kā to izdarīt, jo koridoriņam blakus atrodas Baltijas ūnijai piederoša paliela telpa. Kādā Baltijas ūnijas sanāksmes

pārtraukumā iznāca par to ieminēties mūsu savienības mantzinim Ilgonim Mazjūlim. Viņa atbildi un reakciju es nekad neaizmirsīšu:

“Mēs taču varam atdot ūnijai mūsu grāmatvedības kabinetu, kas atrodas dievnama tornīti, jo visbiežāk abi ar Oksanu strādājam no mājām. Tikai jāatrod vieta, kur pārvietot dokumentu mapes!” Jāsaka, ka biju ne tikai pārsteigta par šo altruistisko piedāvājumu, bet vēl šodien, par to domājot, esmu aizkustināta līdz asarām. Priekš manis personīgi tas bija pagrieziena punkts, lai projektu vispār varētu virzīt uz priekšu. Parasti taču cilvēki negrib atsāties no tā, kas viņiem pieder, bet te bija acumirklīga atsaukšanās, entuziasms, labprātība, vēlme palīdzēt un iesaistīties! Protams, pāri visam bija varenā un svētījošā Debesu Tēva roka.

Nākamais brīnums bija tas, ka arī ūnijas pārstāvji ar Ivo Kāsku priekšgalā pieņēma šo piedāvājumu – apmainīt mazāko grāmatvedības telpu dievnama tornīti pret divām plašām telpām blakus studijai. Nākošais prieks – Administratīvā komiteja balso PAR un arī LDS padomes lēmums ir PAR.

Bet viss jau nenotiek tik vienkārši, kā mēs dažkārt esam paraduši domāt. Izrādījās, ka vecās studijas siena ir nesošā, taču, lai studiju varētu paplašināt, mums tā obligāti jānojauc. Tas bija jauns izaicinājums, un tam bija jāatrod jauns risinājums. Labi, ka Dievs ir dāvējis mūsu draudzes ģimenē gudrus un talantīgus cilvēkus. Te savā vietā ir brāļi Raivis un Ainis Kasperi. Ainis nāca ar savu arhitekta padomu un talantu, un tika pieņemts lēmums nostiprināt dievnama jumtu virs jaunās studijas. Top studijas

pārbūves projekts, un nesošā siena tiek nojaukta, nojaukti tiek arī zemie griesti un visas starpsienas. Raivis ar savu komandu uzsāk darbietilpīgo studijas pārbūves projektu.

Sākas kovida ēra, rodas jaunas problēmas gan ar vajadzīgo materiālu sagādi, gan cilvēku resursiem un daudz ko citu. To zina tikai Dievs, ko Raivis šajā laikā ir iznesis uz saviem pleciem! Zinu, ka izaicinājumu bija daudz un ka viegli negāja. Gribas tikai izsaukties Pāvila vārdiem: “Ar kādiem pateicības vārdiem mēs gan varam Dievam atmaksāt par visu to prieku, ko izjūtam Dieva priekšā par jums [...]” (1. Tes. 3:9)

Tādu pateicību manā sirdī ir daudz. Ir brīnišķīgi, ka mums nu ir plaša, jauna studija, bet tukšā telpā jau nekas nevar sākties. Nu Agrim Janišauskim un Viesturam Rīmanim jāķeras pie kabeļu ievilkšanas, mūsu dievnama saimniekam Guntim Bērziņam jātiek līdz studijas augstajiem griestiem un jāpievieno stiprinājumi, lai būtu, kur pakārt dažādos gaismas ķermeņus, lukturus un lampas. Agrim paiet garas stundas un dienas, pacietīgi meklējot internetā visu nepieciešamo studijas tehniskajam aprīkojumam, lai tas būtu gan pietiekoši labas kvalitātes, gan arī par mums pieņemamām cenām. Arī Viesturam ir garš pērkamo lietu saraksts, kas vajadzīgs labam skaņas nodrošinājumam. Nekas nenotiek tik ātri, kā gribētos. Ir atkal jāgaida, kad pienāks viens sūtījums, tad otrs, trešais. Tas viss ir prasījis daudz pūļu, laika un pacietības, bet nu mēs visa komanda esam ļoti priecīgi par to, ka mūsu jaunā studija ir droši uzsākusi darbu.

Nākamais mūsu izaicinājums, protams, ir cilvēku resursi – cilvēki,

kuri nebaidītos iet kadrā un runāt ekrāna priekšā. Pateicība Dievam, ka daudzi projekti jau gaida savu rindu. Lai arī mūsu studija tagad ir trīs reizes lielāka nekā iepriekš, tomēr tā nav tik milzīga, kādu es redzēju Ukrainā, Kijivā, tāpēc mēs nevaram iekārtot filmēšanas laukumus vairākiem projektiem vienlaicīgi.

Mums ir vēl kāds aizraujošs jaunums! Sadarbībā ar Adventistu vispasaules radio mūsu studijā nesen ir iekārtots interneta radio galds ar četriem mikrofoniem, četrām kamerām, ekrāniem un miksera pulti. Vēl tikai jāpabeidz daži tehniski uzlabojumi, un tad varēsim raidīt patiesības vēsti 24/7.

Esmu ļoti priecīga par brīnišķīgo projektu, kas tiek filmēts mūsu Latvijas vārdzirdīgajiem brāļiem un māsām sadarbībā ar Latvijas Bībeles biedrību. Tiek filmēts evaņģēlijs zīmju valodā, un labāk šobrīd nemaz nesāksu stāstīt, cik tas ir skrupulozs un sarežģīts darbs. Kādu dienu man gribētos intervēt šī darba pacietīgo veicēju Agri Janišauski, jo viņš ir katra uzfilmētā kadra autors.

Vēl esam uzsākuši filmēt video sērijas par Dieva Desmit baušļiem, kurā šo brīnišķīgo Dieva likumu skaidro mācītājs un LDS prezidents Vilnis Latgalis.

Kas vēl iepriecina? Viens no mūsu nodaļas pamatuzdevumiem ir sadarbība un atbalsts daudzajām mūsu lielās Latvijas draudzes nodaļām. Esam priecīgi atbalstīt katru iniciatīvu un projektu. Laikam jau mums visiem vismīļākie ir bijuši skaistie Slavēšanas vakari, jauniešu kora "Gaismas ceļā" koncerti un raidījums "Lielie jautājumi". Ticu, ka mazākie skatītāji ir priecājušies par Bībeles skoliņu bērniem, kas ievietota mūsu mājas lapā. Aiz tā visa stāv garas videomontāžas stundas un pat dienas. Tas ir tas neredzamais, melnais, bet tik ļoti nepieciešamais un vērtīgais darbs. Arī par to liels paldies Agrim Janišauskim!

Domāju, ka ne tikai es, bet katrs skatītājs kādā brīdī ir sajutis riešamies prieka asaras, skatoties sižetus par Dieva uzvarām plašajos pasaules misijas laukos. Par šo darbu liela pateicība Lienei un Deivim Cirveļiem, kuri nenogurstoši sagādā mums šos aizraujošos piedzīvojumu stāstus.

Nevaru nepieminēt mūsu "Adventistu vispasaules radio" raidījumus, kurus atskaņo "Latvijas kristīgā radio" ēterā. Regulāri saņemam labas atsauksmes no LKR klausītājiem, un zinu, ka mūsu draudzes māsa un brāļi ir čakli katru jauno raidījumu sūtīt saviem draugiem, ģimenes locekļiem un paziņām. Lai vēsts izskan tuvu un tālu! Bieži paļaujos, kā es smeļoties saku, uz Viestura Rīmaņa "zaļajiem pirkstiņiem", jo klausoties jau mums neienāk prātā, cik garas stundas ir pagājušas, lai viss tiktu labi samontēts.

Man kā nodaļas vadītājai ir prieks par brīnišķīgo un profesionālo komandu, kuru izdevies paplašināt. Varu tikai teikt, ka Oskars Imaks ir viens no mūsu milzu ieguvumiem, cilvēks, uz kuru vienmēr var paļauties un kurš spēj perfekti izdarīt daudzus darbus. Pavisam nesen savu palīdzīgo roku mūsu darbiem sācis pielikt Tomass Avišāns, un visi esam ļoti priecīgi par viņa iesaistīšanos komandā.

Kādi ir bijuši izaicinājumi? Dažkārt kaut kas iestrēgst. Dažkārt ir jānovēro, ka eksistē kādas neredzamas bremses. Protams, arī cilvēciskie faktori – slimības, mācības, aizņemība ar ko citu, prioritātes, izvēles... Kad viss neiet tik ātri, kā gribētos, un kad rodas šķēršļu jūra, tad man jāatceras vārdi no Efeziešiem 6:12: "Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā." Dažkārt ir sev jāatgādina, ka mēs neko nevaram paveikt bez Kristus. Neko nevarēsim paveikt, ja tas nebūs vispirms izlūgts no Dieva.

Ko es vēlētos uzticēt AV lasītājiem? Mani savulaik ļoti uzrunāja mūsu ūnijas prezidenta vārdi: "Ūnija – tie esam mēs visi!" Es vēlētos tos pārfrāzēt un sacīt: "Komunikācijas nodaļa – tie esam mēs visi!" Šo darbu varam paveikt tikai visi kopā, tādēļ katrs ir aicināts iesaistīties – ar idejām, ar lūgšanām, ar ierosmēm, ar savu balsi vai scenāriju, projektu. Savas vēlmes izteiksim Debesu Tēvam lūgšanās, lai Viņa roka vada un svētī mūs visus!

Baiba Bērziņa.

LŪGŠANU KALPOŠANAS NODAĻA

Vislielāko prieku šajā kalpošanas posmā sagādājusi:

- iespēja apjaust vārdos neapprakstāmo, Dieva tautai apsolīto Dieva Gara spēku, kas piedzīvots kā atbilde uz lūgšanām;
- brāļu un māsu sirsnīgā, nepagurstošā, uzpurīgā, pazemīgā, līdzjūtīgā un visbiežāk citiem neredzamā nodošanās lūgšanu kalpošanai;
- atziņa par to, ka draudze spēs pastāvēt, pieaugt un īstenot tai uzticēto misiju tikai tad, ja uz priekšu tā virzīsies "uz ceļiem";
- kalpošana komandā, kuru Dievs svētījis ar vienu sirdi, dvēseli un prātu;
- Glābēja sirds, kura atbild katru sirsnīgu lūgšanu, maina cilvēku likteņus un glābj mūsu mīļos mūžibai!

Kāds bijis lielākais ieguvums?

Lielākais ieguvums ir bijis brāļu un māsu iedvesmojošais praktiskās dzīves piemērs – meklēt un atrast Svētā Gara spēku, lai nodotos Viņam par visiem 100%! Lūdzu rindās šādas Kristum līdzīgas dzīves ir vieglāk pamanīt.

Ar kādiem izaicinājumiem sastapāties?

Iesākot Lūgšanu kalpošanu, kāda ļoti mīļa Šveices draudzes māsa man pateica patiesu un svētīgu atziņu: "Ja tu nevari būt par piemēru Dieva tautai savā lūgšanu kambarī, tu nevarēsi būt par labu vadītāju." Tā ir mana sāpe, mana mazdūšība un joprojām mana cīņa...

Vai ir kāda liecība, ko vēlos uzticēt AV lasītājiem?

Vēlos uzticēt "svaigāko" no liecībām par Dieva varenības atklāsmi, atbildot uz draudzes lūgšanām.

Pirms pāris dienām Madonā noslēdzās evaņģēlizācijas seminārs "Cerība ir!", kas notika projektā "Kristus Eiropai". Gan Ērgļu, gan Madonas draudze, saņemot uzaicinājumu caur draudzes mācītāju piedalīties šajā misijā, sāka lūgt par

to, un drīz vien bijām vienisprātis, ka tās ir Dieva ilgas – pasludināt evaņģēliju caur Savu draudzi!

Pirmo vietu evaņģelizācijas organizēšanas plānā ierādījām lūgšanām. Tās bija lūgšanas ar mērķi katru dienu un vienu dienu nedēļā – Gavēņa & lūgšanu diena. Par semināru lūdza arī Vislatvijas telekonferences lūdzēji.

Tagad, atskatoties atpakaļ, pateicībā varam vien noslīgt ceļos, lai turpinātu pateikties Dievam par to, kā Viņš svētīja draudzes, semināra apmeklētājus, pilsētu un tās vadību! Varam pateikties par to, kā Dievs vadīja šo darbu, lietojot katru draudzes locekli un ne tikai! Kā Viņš atjaunoja mūsos degsmi un stiprināja ticību! Ar katru vakaru jo vairāk Viņš sapulcināja ļaudis ticībā izīrētajā lielajā kinoteātra zālē. Vairāk nekā 100 semināra apmeklētāji, kuri kaut vienu reizi to apmeklēja, guva kādu jaunu apliecinājumu no Dieva Vārda – “Cerība ir!” Mājas grupiņas draugi, kuri apmeklēja semināru katru vakaru, izteica vēlēšanos tikt kristīti. Sabatā Dievs semināra apmeklētājus atveda arī uz draudzi! Viņš ļāva piedzīvot Savu varenību mūsu nespēkā un pašķīra “Sarkano jūru” mūsu ticības acu priekšā!

Kad piecas dienas pirms semināra sākuma sapratām, ka uzaicinātais evaņģēlists no Indijas varētu nepaspēt laikā atklūt uz Madonu, jo bija radušies šķēršļi ar vīzas nokārtošanu, saucām uz Dievu tā, kā vēl līdz šim to nebijām darījuši. Dievs caur mūsu Gintu dāvāja domu sākt meklēt citus evaņģēlistus no Indijas, piemēram, brāļa Frederika Pola māsas vīru br. Andersonu. Kad br. Andersons nakti bija pavadījis lūgšanā, lai izprastu, vai tas ir Dieva prāts – neatliekamības kārtā doties sludināt uz Madonu, no rīta sagaidījām atbildi: “Kopā ar savu 12 gadus veco dēlu esmu gatavs doties uz Latviju sludināt triju eņģeļu vēsti!” Pēc dažām minūtēm brālis no māsas Guntras e-pastā jau bija saņēmis lidmašīnas biļetes, bet vēl nākamajā mirklī br. Andersona sieva atgādināja, ka viņu pases ir nodotas maiņai pasu daļā. Saņēmām aizlūgšanu vajadzību – lūgt, lai Dievs palīdz atrisināt dokumentu lietu. Abas dienas, kuras bija palikušas līdz izlidošanai, pagāja, mēģinot atrisināt šo dokumentu lietu, bet tas

izskatījās bezcerīgi. Nākamajā dienā jau bija jādodas ceļā, bet pases nebija saņemtas. Draudze turpināja gavēt un kopīgi lūgt katrā pilnajā stundā.

Pienāca izlidošanas diena, taču nekas nebija mainījies. Apmēram trīs stundas pirms izlidošanas draudzes WhatsApp grupā māsa Ineta atsūtīja brīnišķīgu apsoliījumu, kuram ticībā pieķērāmies: “Mans lēmums piepildīsies! Es īstenošu visu, kas man patīk! Es aicinu ērgli no rītiem un vīru pēc mana padoma no tālas zemes. Kā Es esmu noteicis, tā Es tam likšu notikt, kā Es esmu lēmis, tā Es to arī izpildīšu.” (Jes. 46:10, 11) Daudzu sirdī ienāca pilnīgs miers, ka Dieva lēmums piepildīsies. Apzinoties, ka Dieva kalpiem vajadzētu būt jau ceļā uz lidostu, bet pases vēl nav un pēc dienas jāsākas semināram, lūdzām, lai Dievs novāc katru šķērslī, atklāj Savu varenību, piepilda Savu lēmumu! Un tad lūgšanas laikā dievnamā saņēmām ziņu: “Dievs ir darījis – esam saņēmuši īstās pases un gaidām izlidošanu.” Paldies, varena Dievs!

P.S. Un vēl – pirms pāris nedēļām, kad brāļa Andersona ģimene svētbriidī lasīja Praviešu Gara rakstus par “1 minūtes ļaudīm – Dieva bērniem, kuri ir gatavi atsaukties Dieva aicinājumam 1 minūtes laikā”, viņi lūdza, kaut varētu kļūt par tādiem!

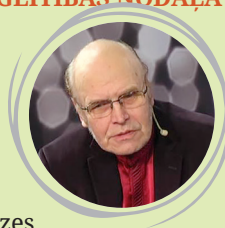
“Dievs dzird katru sirsnīgu lūgšanu!” (E. Vaita. “Liecības draudzei”, 3. sēj., 416. lpp.)

Andrejs Āriņš.

MĀCĪTĀJU UN IZGLĪTĪBAS NODAĻA

Man sagādā prieku kalpošana Mācītāju un Izglītības nodaļā, jo ir pilnīgi skaidrs, ka bez misijas nav draudzes.

Draudzi veidot un pilnveidot ir viens no galvenajiem mūsu Kunga Jēzus Kristus dotajiem uzdevumiem jau no pašiem kristietības pirmsākumiem. Prieks ir redzēt, kā Dievs maina cilvēku dzīvi, prieks ir, veicot mentora darbu ar jauniešiem mācītājiem. Mācītāju un draudzes darbs notiek dievkalpojumos, mazajās grupās, lūgšanu grupās,

individuālajās Bībeles studijās, kristīgajos radio raidījumos, kā arī sabiedriskajos pasākumos.

Lielāko prieku sagādā kopš 2018. gada oktobra kristītās 172 personas, kā arī tas, ka SDA Baltijas ūnijas rīkotajā mācību projektā bakalaura programmā mācās 8 personas, bet maģistra programmā – 10 personas.

Izaicinājums bija Covid-19 pandēmijas laiks, un tagad ir jāpiedzīvo tā sekas. Daudzi draudzes locekļi ir iesākuši dievkalpojumus piedalīties, vērojot pārraides no mājām. Šī tendence būtu jāmaina, jo īsto prieku un svētības piedzīvojam, esot kopā klātienē.

Domāju, ka šodien, atskatoties uz aizvadīto darba periodu, varu sacīt, ka lielākajai daļai adventistu galvenais izaicinājums ir darīt līdzcilvēkus par Jēzus Kristus – ne saviem – mācekļiem. Tas ietver sevī domu par draudzes locekļu Gara dāvanu apzināšanu un to realizēšanu kalpošanā, un mūsu, mācītāju, uzdevums ir pozitīvi atbildēt arī šim izaicinājumam.

Ilze Latgale.

MĀCĪTĀJU SIEVU NODAĻA

Vislielākais prieks ir redzēt, kā Dievs vada katru Savu kalpojošo meitu, dodot padomu un palīdzību īstā laikā.

Lielākais ieguvums ir bijis dzirdēt pieredzējušo māsu dzīves stāstus un liecības par Dieva brīnumiem dažādos grūtību pilnos apstākļos.

Izaicinājums varbūt ir tas, ka mācītāju sievas dzīvo un kalpo katra savā Latvijas vietā, katrai ir savi īpaši talanti, pienākumi, bieži arī darbs, profesija. Esam tik ļoti dažādas. Šajā dažādībā un unikalitātē jāprot atrast kopīgo, vienojošo, un tā ir mūsu ticība, kas mūs vieno, aicinājums kalpot uzticīgi un nesavtīgi draudzēs un sabiedrībā un būt savu dzīvesbiedru drošajam, klusajam atbalstam.

Vienmēr sirdi sasildoši un stiprinoši ir kopīgie lūgšanu brīži tad, kad tiekamies. Ir tikšanās reizes, kad kādas mīlas rokas sagatavojušas skaistu pārsteigumu.

Esot dažādās Latvijas vietās, draudzēs, piedzīvojam savstarpēju atbalstu, iejūtību, labprātību uzklāst un iedrošināt. Aizlūdzot cita par citu, meklējam to ceļu, pa kuru Dievs mūs vēlas vadīt uz priekšu.

Jana Janišauska.

MŪZIKAS KALPOŠANAS NODAĻA

Nodaļas lielākais izaicinājums un tajā pašā laikā pateicība ir jaunā Dziesmu grāmata, kuras atklāšanas svētkus varēs baudīt LDS kongresa noslēguma dienā – 26. augustā.

*Valdis
Zilgabis.*

PERSONISKĀS KALPOŠANAS NODAĻA

Tā kā Sabatskolas nodaļas darbs zināmā mērā pārkļājas ar Personiskās kalpošanas nodaļas darbu un tās parasti tiek apvienotas, tad domāju, kā reāli varu aizpildīt to nišu, ar kuru nenodarbojas Sabatskolas nodaļa. Un tiešām mani iepriecināja *WhatsApp* lietotne! Ieraudzīju iespēju nodot vēstījumu mobilajos telefonos gan mūsu draudzes esošiem un bijušiem locekļiem, gan arī man pazīstamiem draugiem. Sākoties pandēmijai un vēlāk karam Ukrainā, sapratu, ka izmisuma un bezcerības laikā cilvēki

ir jāiedrošina ar Dieva Vārdu. Katrs saņēmējs varēja šos vēstījumus savukārt nodot tālāk saviem draugiem un paziņām.

Katru rītu tiek sniegts īss rīta sveiciens mobilajos telefonos. Kopējais zināmo adresātu skaits ir 183. Adresāti atrodas Valmierā, Rīgā, Liepājā, Cēsīs, Smiltēnē, Talsos, Dobelē, Priekulē, Daugavpilī, Ventspilī, Rūjienā, Madonā, Naukšēnos, Nurmos, Kārsavā, Salacgrīvā, Mūrmuižā, Saulkrastos, Mazsalacā, Norvēģijā, Anglijā. Ik dienas saņemam atzinīgas atsauksmes gan no draudzes cilvēkiem – arī tiem, kas neapmeklē sapulci –, gan arī no ārpus draudzes cilvēkiem. Cilvēki patiesi ir iepriecināti, un tas ir arī motīvs nodot šo ziņu tālāk. Tādā veidā ir iespējama personiskās kalpošanas izvērsšana. Tāpēc īsto kopējo adresātu skaitu nav iespējams noteikt.

Darbs prasa lūgšanas, izejmateriālu meklēšanu, pārraižu noklausīšanos, tulkošanu, sazināšanos ar adresātiem un līdzekļus. Tas ir kā maratons. Vēstījums jāatrod katrai dienai, izņemot sabata dienas. Tiklīdz esmu aizkavējies, saņemam zvanus: “Kas tev atgadījies? Vai šodien nebūs?”

Kādas atsauksmes esmu saņēmis?

“Paldies par šo romantisko, bet skaidro sabata bausli!”

“Cik ļoti labi teikts! Paldies Dievam!”

“Vai, cik labas, stipras domas! Paldies Dievam!”

“Labs atgādinājums! Paldies Dievam!”

“Cik ļoti apzināta izvēle ikvienam!”

“Paldies par šai dienai tik aktuālo iedrošinājumu!”

Vēlos ieteikt katram lasītājam mazāk pievērst uzmanību aizdomu teorijām, bet tā vietā vairāk dalīties labajā vēstī par Jēzu, sniedzot pozitīvu, gaišumu, kas sasilda, iepriecina un parāda dzīves jēgu šodienai un nākamībai!

Andris Pešelis.

SABATSKOLAS NODAĻA

Pašlaik es vēl nevaru apgalvot, ka kaut kas Sabatskolas nodaļā man būtu sagādājis vislielāko prieku vai arī – kāds bijis mans lielākais ieguvums. Sabatskolas nodaļas kā tādas jau nav, jo tās vietu ieņem tikai viena persona. Komanda šajā nodaļā būtu vēlams, ja vien tā spētu panākt ko vairāk.

Vislielākā pretruna un izaicinājums, manuprāt, pastāv starp Sabatskolas rokasgrāmatu un reālo sabatskolas izpildījumu vietējās draudzēs. Man nav izdevies te kaut ko mainīt pat tajās sabatskolas nodarbībās, kuras bija jāveda man pašam. Vienīgais, ko paša vadītājās sabatskolas nodarbībās esmu darījis, – vairāk uzsvēris Rakstu nozīmi. Sadraudzība un misija, sabatskolas padarīšana par drošu vietu, kur uzaicināt viesus, ir visas draudzes uzdevums. To skolotājs viens pats pat ar vislabākajiem nodomiem nespēj panākt.

Sabatskola vietējās draudzēs notiek bieži vien bez redzējuma, kurp šīs nodarbības ved vai kurp tām būtu jāved. Katra nodarbība ir pati par sevi, atbildot uz jautājumiem, kurus uzdod nevis klase, bet gan – kuri nāk no “apcerējuma”. Temati grāmatinā ir izklāstīti tik bagātīgi un plaši, ka dažkārt “koku dēļ neredz vairs mežu”, tādēļ skolotāji bieži vien izvēlas pieturēties pie drošiem saukļiem vai klišejām, lai aiz neuzmanības nenonāktu kaut kur nezināmā vielā. Varbūt tādēļ arī nevedas ar liecināšanu sabatskolas laikā, jo personiskās dzīves rutinā grūti saskatīt to, kas tikko kā bija aplūkots “apcerējuma” tematā. Ja kāds tomēr liecina, tad viņa sacītais šķiet pat nevietā vai ir “ārpus konteksta” un uz to uzreiz var pasacīt: “Brāl, par šo mēs varam parunāt individuāli vai pēc sabatskolas nodarbības, bet pašlaik mums ir šis temats!” Kaut gan vidē, kur sabatskolā nerok pārāk dziļi un aprobežojas ar drošām, gadiem ilgi skanošām frāzēm, arī liecības skan vienas un tās pašas par notikumiem pirms 30 vai 40 gadiem, kad saule spīdēja spožāk un zāle auga zaļāka.

Man nav bijusi liela saskarsme ar Sabatskolas nodaļām citās Eiropas zemēs, tomēr, vadoties no tā, ko esmu dzirdējis, varu secināt, ka Latvijas draudžu sabatskola maz atšķiras no tām, kuras noris citur. Arī citās zemēs skolotāji saskaras ar tiem pašiem izaicinājumiem, ar draudzes locekļu inertumu, ar pašu personisko nespēku, ar to pašu “apcerējumu”, kuru nākas izņemt.

Kaut kur vietējās draudzēs izdodas izveidot drošu vidi, lai uz sabatskolu aicinātu savus paziņas. Viņiem izveido atsevišķu klasi, lai tajā viņus sagatavotu kristībā. Kaut kur sabatskola ir instruments vietējās draudzes skaitliskajai un garīgajai izaugsmei. Kaut kur skolotāji pēc nodarbības jūtas stiprināti un apmierināti ar acīmredzami sasniegto sludināšanas rezultātu. Kaut kur ir draudzes locekļi, kuri ar nepacietību gaida, kad vietējā draudzē notiks nākamā sabatskolas nodarbība. Kaut kur draudzes loceklis krāj līdzekļus, lai tos ziedotu nākamās sabatskolas laikā vietējās un starptautiskās misijas atbalstam.

Agris Bērziņš.

VESELĪBAS KALPOŠANAS NODAĻA

Kas šajā kalpošanas posmā sagādājis vislielāko prieku? Priekštiesība un prieks ir bijis sadarboties ar Dievu cilvēku glābšanas darbā – mācoties no lielā Ārsta, cenšoties apjaust cilvēku garīgās, fiziskās, emocionālās un sociālās vajadzības – un tad steigties, lai palīdzētu, atvieglinātu un iedrošinātu. Dievs mums ir devis vislabāko veselīga dzīvesveida programmu, kuru praktizēt pašiem un līdzdalīt apkārtējiem. Bet, runājot par vislielāko prieku šajā sadarbībā ar Dievu, to esmu piedzīvojis tad, kad Dievs ir ļāvis sastapties ar cilvēkiem, kuri ir atsaukušies veselības vēstij, praktizē to un piedzīvo Dieva atjaunojošo spēku, dziedinājumu un svētības.

Kāds bijis lielākais ieguvums? Apzinoties savu nespēku, lūgt pēc Dieva spēka un piedzīvot, ka Jēzus ir nācis, lai dotu dzīvību un

visu papildinām (Jāņa 10:10). Esmu ļoti pateicīgs Dievam par ģimeni, draudzēm, draugiem, kas nesavtīgi iesaistījušies veselības izstādēs, veselības klubos, kulinārijas klasēs, semināros, dažāda veida pasākumos; kas ar savu piemēru bijuši par dzīvu liecību un Kristus mīlestības kanāliem, kā arī individuāli kalpojuši cilvēku vajadzībām! Šī kalpošana ir izmainījusi un maina mani un ikvienu, kurš ir labprātīgs, sakot: “Še es esmu!”

Ar kādiem izaicinājumiem esmu sastapies? Lai arī šodien ir augsts atziņas līmenis veselības jautājumu risināšanā un liekas, ka pat internetā var sameklēt sev “ārstu”, sāpinājis ir tas, ka ienaidnieks atrod, kā pievilt Dieva atlikuma draudzi ar piedāvājumiem, kuri nav saskaņā ar Dieva Vārdā un Praviešu Gara rakstos atklāto gaismu.

Liels satricinājums bija COVID-19 laiks, bet pateicība Dievam, ka tas, manuprāt, katram ļāva izvērtēt patiesās vērtības, mācīja lūgt gudrību no Dieva, ļāva ieraudzīt nākotnē pravietoto notikumu attīstību, kā arī mācīja meklēt un pieņemt personīgu lēmumu sarežģītās dzīves jomās.

Kāda būtu mana liecība? Iesākot kalpošanu Madonā, lūdzām Dieva Gara vadību sekot Kristus piemēram, kas mudina palīdzēt cilvēkiem viņu vajadzībās, tādējādi atklājot vajadzību pēc vislielāko ilgu piepildījuma – Jēzus. Veselīga dzīvesveida atziņas, apmācības un praktiskas palīdzības sniegšana patiešām ir atvērusi durvis uz daudzu cilvēku sirdi. Dzīves ir izmainījušās! Ir piedzīvota gan garīga, gan mentāla, gan emocionāla, kā arī sociāla un fiziska dziedināšana! Vairāki cilvēki adventistu draudzi sākuši saukt par savu draudzi!

Esmu ļoti pateicīgs Dievam par mūsu Irēnu, kura vairākus gadus meklēja Dievu un tieši caur veselības kalpošanas aktivitātēm pilsētā atrada draudzi, kura līdzdala vēsti saskaņā ar Dieva Vārdā atklāto. Madonas draudze ir saņēmusi dāvanu – dedzīgu māsu, kura ar lielu degsmi un nodošanos turpina kalpot citiem, lai vēl kāds atrastu glābšanu.

Kristum “ir spēks izglābt pilnīgi visus, kas nāk pie Viņa.” (“Kristus dziedinošā kalpošana”, 61. lpp.)

Iesim paši un aicināsim pilnīgi visus pie Kristus, lai saņemtu dziedinājumu un izglābšanu jau šodien!

BĒRNU SABATSKOLAS KALPOŠANA RĪGAS 7. DRAUDZĒ

Elizabete Štrante

Kādu dienu, gatavojoties *kārtējai* (kā mēs to Rīgas 7. draudzē dēvējam) jaunāko bērnu sabatskolei, pār mani nāca nekad iepriekš neapjausta atziņu jūra, kā rezultātā tirpiņas pārskrēja, šķiet, līdz pat pirkstu galiem.

“Vai esi pamanījusi, ka Dievs tevi ir ielicis tieši tur, kur nekad iepriekš tev nav bijusi iespēja atrasties, un pieaugušā briedumā devis iespēju beidzot iemācīties to, ko citi uzzina jau no mazām dienām?” mani uzrunāja kāda ne ar nevienu citu nesajaucama Balss, vienlaikus atsaucot atmiņas par manu bezdievībā pavadīto bērnību un – kopš iepazīnu Dievu – vienmēr lolotajām ilgām pēc tā, kaut es kādreiz būtu piedzīvojusi jaukā bērnu sabatskolas nodarbības. “Vai neesi novērojusi, cik liela svētība tev pašai ir izdibināt visus šos Bībelē atrodamos stāstus, mācības un mīlotā Dieva Dēla raksturu, ko viņiem māci kā skolotāja?” mans visu zinošais Tēvs turpināja. “Un vai tu maz apzinies, kāda tā ir privilēģija – ar To Kungu sadarboties šajā augstajā uzdevumā, darot *vismazākajiem* zināmus Svētos Rakstus un līdz ar to audzinot viņus par gudriem “pestīšanai caur ticību Kristū Jēzū” (2. Timotejam 3:15)?” Dieva Gars jau atkal no jauna, tomēr šoreiz *īpaši* bija pārliecinājies, ka Viņš patiesi izprot mani visos sīkumos un mani pazīst (Psalmi 139:1).

Pēc šīm dievišķajām pārdomām man atlika vien izsaukties: “Pārbaudi

mani, ak, Dievs, un izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini skaidri manas domas, un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu!” (Psalmi 139:23, 34)

Mēs visi, kas esam atsaukušies bērnu sabatskolas kalpošanas aicinājumam, uz šīs zemes esam vieni no starpniekiem, caur ko Tēvs var runāt uz *jaunajiem cilvēkiem* un izveidot savstarpēju, abpusēju mīlestību. Tas NAV mūsu *kārtējais* pienākums. Kā to māca Labais Gans, mums ir uzticēti tie, kuriem “pieder Debesu valstība”, – bērniņi! (Mateja 19:14)

Rīgas 7. draudzi Dievs ir bagātīgi svētījis ar bērniem, kuri mūs katru sabatu iepriecina ar savu bērnišķo patiesumu un smaidiem, kas reizēm ir gandrīz līdz ausīm, ar šķietami nebeidzamo enerģiju un neatlaidību atklāt savu sirdi dziesmās, ko apņēmīgi mācījušies, un gluži vienkārši ar savu klātbūtni un patieso ticību, kura visus lielos Dieva bērnus paceļ tuvāk Debesu valstībai un vienmēr, visur klātesošajam un vadošajam Kungam.

Varu pateicībā minēt vismaz nelielu daļu no visa tā, ko Dievs mums Savā mīlestībā dāvina Bērnu sabatskolas kalpošanas nodaļā. Esmu noskaidrojusi arī pāris draudzes bērnu, vecāku un skolotāju viedokli par bērnu sabatskolas kvalitāti šī mācību gada laikā. Tas viss – ar cerību, ka kādam lasītājam minētās

idejas un dalībnieku atziņas būs par svētību turpmākajā darbā.

Rīgas 7. draudzes jaunākās grupas Bībeles izpētes nodarbības pastāvīgi apmeklē seši bērni vecumā no 6 līdz 10 gadiem. Esam novērojuši, ka arī jaunākiem draudzes bērniem – vecumā no 3 līdz 4 gadiem – stundīnā piedalīties ir interesanti un nav sarežģīti, ja viņiem tiek sagatavoti vecumam atbilstoši uzdevumi un piemērota radošā darbība. Bērni īpaši bauda Bībeles izpēti, gluži vienkārši esot jaukā sadraudzībā.

Jaunākā grupa jau vairākus gadus secīgi apgūst mācības, ko piedāvā mācību programma “GraceLink”, šo bērnu attīstības gaitā pārejot no zemāka (“Kindergarten” jeb bērnudārza) uz augstāku (“Primary” jeb pamatskolas) līmeni. Kaut gan pusaudžu vecumposmam šo materiālu atzinām kā nu jau “par vienkāršu”, tomēr šai grupai gan tā tēmas un stāsti, gan arī piedāvātās aktivitātes ir piemērotas, protams, skolotājam tās attiecīgi pielāgojot vai, reizēm, arī izmainot pēc vajadzības.

Daudzie un dažādie skolotāji ir tas aspekts, ko gan es, gan arī visi šie bērni novērtē. Katram audzinātājam ir kāda sava unikālā pieeja, ieviestā tradīcija, stils un kaut vai balss tembrs, kas ik sabata nodarbības mazāko bērnu acīs padara daudzveidīgas. Tomēr, tāpat kā draudzes dažādajiem locekļiem ir jāstāv uz viena pamata, tas jādara arī

bērnu sabatskolas kalpotājiem. Līdz ar to mums ir vienkāršs modelis, pēc kā vienoti vadāmies, ja pat kaut ko samainām vietām.

Uz katru sabatskolu visi draudzes bērni sanāk kopā un sāk ar Dieva slavēšanu caur dziesmām. Esmu pamanījusi, ka šis ir tas brīdis, kad pēc nedēļas ilgas pauzes viņi atkal spēj atbrīvoties, sēžot blakus kādam ilgi nesatiktam draugam un redzot, ka viņš nav vienīgais, kurš *tic*. Šajā daļā ietilpst arī pieaugušā rūpju izrādīšana, kas, manuprāt, bērnu no jauna satuvina ar skolotāju un, iespējams, pat nosaka, cik ļoti jauns cilvēks atvērsies visas stundas laikā. Kādreiz tie ir kādi sveicieni svētkos, citreiz – intereses izrādīšana par to, kā gājis nedēļas laikā, citreiz – vienkāršs apskāviens. Pēc tam seko kopīga lūgšana pēc Svētā Gara vadības.

Nodarbību uzsākot, atkarībā no tā, ko skolotājs pēc materiāla tēmas un personīgās Bībeles izpētes sagatavojis, bērni tiek sagaidīti vai nu ar kādu īpašu telpas noformējumu, vai arī ar kādu aktivitāti vai jautājumu. Taču visiem bērniem līdzī ir kāds personīgais, tomēr vienojošais priekšmets – atmiņas pantu albums. Un visiem skolotājiem neatkarīgi no tēmas, stāsta un turpmākās gaitas ir ielānota kāda vienotā aktivitāte – atprasīt “nedēļas uzdevumu” jeb iepriekšējā sabata nodarbībā iemācīto atmiņas pantu ar kustībām. Tādējādi skolotājs veic refleksiju, ar bērniem atskatoties uz iepriekšējo tēmu un veicinot materiāla kvalitatīvu un ilgtermiņa apguvi. Ja bērns atmiņas pantu ir iemācījies, tad viņš kā *balviņu* iegūst iespēju papildināt savu albumu ar kādas talantīgas mūsu draudzes jauniešu pašdarinātu kartīti, uz kuras šie Bībeles vārdi ir uzrakstīti līdzās skaistam zīmējumam, ko izkrāsot. Nodarbības beigās bērni jauniegūto Pērli var svinēt, apēdot kādu veselīgu cepumu.

Svarīgi pieminēt, ka nedēļas gaitā iepriekšējās nodarbības skolotājs jaunākās grupas vecāku *WhatsApp* grupā ir atgādinājis gan tēmu, gan ievietojis video, audio vai atsauci uz iemācīto atmiņas pantu ar kustībām, lai ģimene kopā varētu to atkārtot un nostiprināt līdz nākamajam sabatam.

Tālākā nodarbības gaita pārsvarā visiem skolotājiem noris pēc materiāla “GraceLink” piedāvātās

secības un darbībām, to skaitā ir daudzpusīgas aktivitātes, uzdevumi, rokdarbi. Taču galvenais ir Bībeles lasījums, pašiem bērniem ņemot rokās Svētos Rakstus, šķirstot to lapas un lasot, papildus tam notiek tālākās pārrunas skolotāja vadībā. Īpaša balva ir arī iespēja noskatīties *adventisti.lv YouTube* kanālā pieejamos, latviešu valodā tulkotos Bībeles skoliņas video bērniem. Tos skatoties, šie mūsdienu pasaule dzīvojošie bērni gūst gan prieku, gan arī, jāatzīst, reizēm papildu priekšstatu par Bībelē izlasīto stāstu un mācību.

Taču nekas nevar stāties līdzās dārgajai Pērlei – kuru nodarbības dalībnieki var atkal no jauna ierakstīt savā sirsnīgā, nodarbības beigās apgūstot ar jauno tēmu saistīto jauno atmiņas pantu kopā ar vārdiem atbilstošām kustībām – un sirsnīgai lūgšanai!

Tālāk rakstā varēsiet iepazīties ar citu bērnu sabatskolas kalpošanā iesaistīto Rīgas 7. draudzes locekļu atziņām.

AGNESE, 7 GADI

“Man visinteresantākie šķiet radošie darbiņi. Visvairāk man palicis atmiņā, ka Dievs radīja septīto dienu – atpūtas dienu. Man sanāk iegaumēt atmiņas pantus un kustības, un man patīk! Mums pēc tam tiek labs *našķītis*, ko esam nopelnījuši par labu sabatskolu.”

NORA, 9 GADI

“Man visvairāk sabatskolā patīk taisīt darbiņus. Un vislabāk atceros stāstu par Pēteri, kurš trīs reizes aizliedza Jēzu.”

ULLA, 6 GADI

“Man patīk ar kustībām filmēt video atmiņas pantus. Man patīk, ka pēc tam var saņemt balviņas.”

MARGARITA, NORAS UN ULLAS MAMMA

“No mammas skatpunkta – vislielākais ieguvums ir atmiņas pantu mācīšanās, jo tos vienlaicīgi ar bērniem apgūstu arī es.”

DACE, AGNESES MAMMA, BĒRNU SABATSKOLAS SKOLOTĀJA

“Tas ir īstenībā ļoti forši un, manuprāt, arī ļoti lietderīgi, ka bērni savā vecuma grupā cits ar citu strādā, mijiedarbojas, cits citam palīdz, atbalsta. Šī pati sabatskolas stunda, lai arī kāds būtu temats, paliek tāda interesantāka, jo bērni arī mācās kopā ar kādu citu pētīt Bībeli un mācīties. Ne vienmēr ir jābūt klāt tētim vai mammai. Protams, klāt jābūt arī vecākam, bet ne vienmēr, jo labi, ka bērniem veidojas kopības saite un labāka izpratne par draudzi kā ģimeni, kur cits ar citu dalās, atbalsta.

Atmiņas pantu mācīšanās ir viena brīnišķīga, tiešām, Dieva dota lieta, ko mēs aizsākām savā draudzē. Bērns ne tikai iegaumē tekstu, bet arī atceras kustības, un tas palīdz viņam labāk visu izprast, jo mazie bērni iegaumē mācīto, tieši kaut ko darot. Tad, kad viņi pilda šīs kustības, viņi arī labāk atceras pantu, tad veidojas asociācijas, kas ir ļoti svarīgas un tālāk būvē abstrakto uztveri, kas mums, pieaugušajiem, ir saprotama un zināma, bet bērni to vēl tikai mācās.

Ģimenē esam novērojuši, ka Agnese tiešām varētu noskaitīt dažus atmiņas pantus arī tad, ja viņu pamodinātu divos naktī. Daži ir aizmirsušie, bet kustības palīdz viņai tos atcerēties un arī iegaumēt jaunos.

“GraceLink” materiālu redzu kā noderīgu. Ir nedēļas, kad izmantojam tur piedāvātos pieturas punktus, atkārtojot tēmu. Tie ir īsi un pēc tam labi iesēžas atmiņā. Pats materiāls kā tāds ir ļoti labs skolotājam. Es kā skolotāja varu teikt, ka radošie darbiņi, ko reizēm ir grūtības izdomāt pašam, tur visi ir salikti, un bērniņi priecājas darboties.

Vēl draudzes māsas ir nākušas kopā un izdomājušas ļoti labu lietu – atmiņas pantu kartītes ar nelielu ilustrāciju. Šī ilustrācija jāizkrāso, arī tas nostiprina atmiņas pantu bērnu atmiņā, turklāt viņi krāj šīs kartītes albumiņā. Mēs pa nedēļu to paņemam, pašķirstām, un tad Agnese saka: “Jā, mammu, re, tas pants!” Bērniem ir svarīgi atkārtot. Ne tikai bērniem, arī pieaugušajiem.”

(*Turpinājums 27. lpp.*)

KĀDA IR KOFEĪNA IETEKME UZ TEVI UN TAVU BĒRNU?

Dr. Sesars Vaskončelloss
de Soza (Cesar Vasconcellos
de Souza) – psihiatrs un
starptautisks lektors.

Kofeīns ir viela¹, kas visā pasaulē tiek plaši lietota dažādās formās. Bufalo Universitātes Fizisko vingrinājumu un uztura zinātņu nodaļas speciālistes Dženiferas Templas (Jennifer Temple) rakstā sniegti pētījumu rezultāti par kofeīna ietekmi uz bērniem.²

Paskatīsimies, ko par kofeīna lietošanu saka Dr. Dženifera un citi zinātnieki! Kofeīns ir viela, kas iedarbojas uz mūsu smadzenēm, tās lietošana ir likumīgi atļauta, tā ir viegli pieejama un sociāli pieņemama. Agrāk tā bija nosacīti ierobežota un tika lietota tikai pieaugušo vidū, taču mūsdienās kofeīnu saturošus dzērienus regulāri lieto arī bērni. Turklāt daži kofeīnu saturoši dzērieni tiek tirgoti tieši bērniem, sākot no 4 gadu vecuma.

Kofeīns tiek klasificēts kā stimulējoša viela, ko parasti lieto, lai aktivizētu centrālo nervu sistēmu. Lai gan ASV Pārtikas un zāļu pārvalde (FDA) to kopumā atzīst par drošu, pārmērīga kofeīna lietošana var radīt nopietnu risku veselībai un retos gadījumos izraisīt pat nāvi.

Kofeīna lietošana bērnu vidū līdz šim nav pietiekami pētīta. Bērni un pusaudži ir visstraujāk augoša kofeīna lietotāju grupa – pēdējo 30 gadu laikā to skaits ir pieaudzis par 70 %. Līdz ar to tiek piedāvāti jauni kofeīnu saturoši dzērieni, tā sauktie enerģijas dzērieni, kuros

kofeīna līmenis ir no 50 mg (kas atbilst limonādes daudzumam vienā skārdenē) līdz 500 mg (kas atbilst piecām kafijas tasītēm), bieži vien tajos ir ļoti augsts cukura līmenis.

Enerģijas dzērienu pārdošanas apjoms kopš 2005. gada ir pieaudzis par vairāk nekā 50 %, un diemžēl no visa dzērienu klāsta tieši šo dzērienu pārdošanas apjoms ir visstraujāk augošais šajā nozarē. Enerģijas dzērieni tiek pārdoti lielākoties jauniešiem un bērniem, izmantojot reklāmās parādītās riskantās aktivitātes un ekstrēmos sporta veidus, piemēram, kalnos kāpšanu vai paraplanierismu. Tiek izmantoti trāpīgi saukļi, kas patiesībā ir komerciāla krāpšana.

Kofeīns ir atrodams kafijā, melnajā tējā, šokolādē, mate tējā, zaļajā tējā un guarānā. Kofeīnu izmanto arī kā piedevu dažādiem produktiem, piemēram, tas atrodams bezalkoholiskajos dzērienos, enerģijas dzērienos un pretsāpju līdzekļos. Kofeīna līmenis šajos produktos var ievērojami atšķirties atkarībā no koncentrācijas un produkta pagatavošanas veida.

Lai gan kofeīna lietošanu daudzi uzskata par nekaitīgu, saskaņā ar Dr. Dženiferas teikto ir divas lietas, kas jāņem vērā bērniem un pusaudžiem, ja viņi izvēlas lietot kofeīnu.

Pirmkārt, pusaudžu vidū kofeīna lietošanas paradumi ir ļoti atšķirīgi. Daži kofeīnu patērē ievērojami vairāk nekā citi vidēji šajā vecuma grupā, tāpēc arī šie pusaudži ir nepasargātāki pret dažādiem augsta riska uzvedības sarežģījumiem.

Otrkārt, tā kā pētījumu par kofeīna lietošanu pusaudžu vidū ir maz, mēs nezinām “drošu” kofeīna lietošanas robežu šajā grupā. Kopumā kofeīnu saturošu dzērienu lietošana, jo īpaši – kofeīnu saturošu bezalkoholisko dzērienu lietošana, rada bažas, jo tā var negatīvi ietekmēt veselību. Ir konstatēta to lietošanas saistība ar miega traucējumiem, aptaukošanos un zobu bojāšanos.

Papildus tradicionālajiem kofeīnu saturošajiem produktiem, piemēram, kafijai, tējai un limonādei, cilvēki tagad var saņemt kofeīnu arī no dažādiem netradicionāliem avotiem. Diemžēl kofeīnu saturošus produktus pārdod arī gados jaunākiem cilvēkiem.

Kā mēs labi zinām, kofeīns ne vien rada miega traucējumus un nemieru (trauksmi), bet ietekmē arī uzvedību. Tā lietošana rada pieradumu un atkarību, proti, pieradums nozīmē nepieciešamību lietot lielākas devas, lai iegūtu tādu pašu stimulējošo efektu, bet atkarība ir un paliek atkarība.

Regulāra kofeīna lietošana atkarībā no devas ietekmē garastāvokli, uzmanību un fizioloģiju. Piemēram, mērenas kofeīna devas (no 200 līdz 300 mg) bieži vien rada paaugstinātas apmierinātības sajūtu, it kā uzlabo koncentrēšanās spējas un palielina uzbudinājumu un enerģiju, bet lielas devas (kas pārsniedz 400 mg) izraisa trauksmes sajūtu, sliktu dūšu, uzbudinājumu, galvassāpes, nogurumu un nervozitāti. Vēl sliktāk ir tas, ka regulāra vidēji 200–300 mg kofeīna devas lietošana palēnina sirdsdarbību un paaugstina

¹ Oriģinālā valodā lietots vārds “drug”, ko var tulkot arī kā ‘narkotiska viela’, ‘zāles’. (Tulk. piez.)

² Temple, J. L. Caffeine use in children: what we know, what we have left to learn, and why we should worry. *Neurosci Biobehav Rev.* 2009;33(6):793-806.)

asinsspiedienam. Bērnu un pusaudžu vidū kofeīna lietošanu veicina vienaudžu spiediens vai vēlme uzlabot sportiskos rezultātus.

Tā kā bērni kofeīnu galvenokārt ņem ar bezalkoholiskajiem dzērieniem, kas satur arī daudz cukura, tas veicina atkarības veidošanos ne vien no kofeīna, bet, iespējams, arī atkarību no cukura. Cukurs aktivizē centrus, kuri atbild par apmierinājuma sajūtas rašanos, līdzīgi kā narkotikas – kokaīns, amfetamīns un nikotīns.

Bērība un pusaudža vecums ir straujas augšanas un smadzeņu attīstības posms. Lai maksimāli veicinātu augšanu un attīstību, ir svarīgi rūpēties par pietiekamu miegu un uzturu. Kofeīna lietošana traucē miega režīmu, un pārmērīgs gāzēto dzērienu patēriņš ir saistīts ar nepareizu uzturu, lieko svaru un kariesu. Bērni un pusaudži ir īpaši jutīgi pret kofeīnu, jo viņu smadzenes konkrētās jomās – kas saistītas ar izpildfunkcijām, impulsivitātes kontroli un plānošanu – vēl ievērojami attīstās.

Ja kofeīns palielina vēlmi ēst saldus ēdienus un lietot saldus dzērienus, tas var veicināt pārmērīgu enerģijas patēriņu un palielināt liekā svara un aptaukošanās risku arī pieaugušā vecumā. Pārmērīgs enerģijas dzērienu patēriņš pamudina uz vēl citiem neveselīgiem dzīvesveida paradumiem, tostarp smēķēšanu, alkohola lietošanu, narkotiku lietošanu, nepiedienīgu seksuālo uzvedību un kautiņiem.

Liels kofeīna patēriņš (piemēram, virs 400 līdz 450 mg dienā) palielina sirds un asinsvadu slimību risku, tas ir saistīts arī ar kalcija izdalīšanos un kaulu atrofiju, kas var veicināt osteoporozi.

Dr. Dženifera turpina norādīt – lai gan dažādos pētījumos iegūtie dati ir atšķirīgi, tomēr vairums no tiem apstiprina, ka augsts kofeīna patēriņš sievietēm, kuras cenšas palikt stāvoklī, var būt saistīts ar lielāku neizdošanos un augstāku spontānā aborta risku. Arī citos recenzētos zinātniskos rakstos var atrast apstiprinājumu tam, ka augsts kofeīna patēriņš var nelabvēlīgi ietekmēt auglību, tāpēc ieteikums ir šāds – sievietēm, kuras cenšas palikt stāvoklī, kofeīna patēriņu vajadzētu

ierobežot līdz mazāk nekā 300 miligramiem dienā, labāk pat būtu to nelietot vispār.

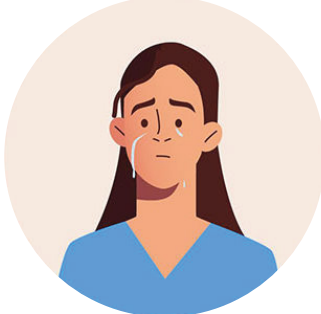
Nobeigumā vēlos līdzdalīt pagājušā gadsimta rakstnieces tekstu, kas tika dots jau pirms vairāk nekā 100 gadiem: “Tēja un kafija (melnā, zaļā tēja un pupiņu kafija) nebaro organismu. Atvieglojums, ko tās sniedz, ir straujš, un tas notiek pat pirms sagremošanas. Attiecīgi tas, ko šo stimulējošo vielu lietotāji sauc par spēku, tiek iegūts, tikai uzbudinot kuņģa nervus, kas nodod kairinājumu smadzenēm. Savukārt tās tiek uzbudinātas, lai pastiprinātu sirds darbību un piešķirtu īslaicīgu enerģiju visam organismam. Tas viss ir viltus spēks, kas priekš mums ir vēl sliktāk nekā, ja tā nebūtu. Tas (melnā, zaļā tēja un pupiņu kafija) nedod pat ne kripatiņu dabiskā spēka.” (Elena Vaita. “Temperance”³ 75. lpp.)

Tāpēc vislabākā attieksme pret kofeīnu ir izvairīties no tā lietošanas jebkādā veidā, neatkarīgi no tā koncentrācijas dzērienos un pārtikas produktos. Tas saudzēs jūsu veselību un arī smadzenes. Ir vērts izslēgt kofeīnu no savas dzīves!

Dr. Sesars Vaskončello de Soza ir 3 grāmatu autors, jau 25 gadus veselības žurnāla “Vida e Saúde” žurnālists, kā arī regulāri veido raidījumus televīzijas kanālā “Novo Tempo”.

(Tulkoja Agriš Bērziņš)

³ “Atturība”.

(Turpinājums no 25. lpp.)

INGRĪDA, MAIJAS MAMMA

“Mēs šajā draudzē esam bijuši vien pāris reizes, bet Maijai patīk nodarbības. Viņa labprāt darbojas, mācās atmiņas pantus kopā ar kustībām, dzied. Par progresu vēl runāt agri, bet viņa nav jāpierunā. Šajā sabatā viņa aizskrēja brālim ar sajūsmu paziņot: “Mēs brauksim uz jauno vietu!” Tas man liek saprast, ka bērnam interesē un patīk. Viņi man ir auguši bez bērniem domātām sabata nodarbībām, tikai ar to, ko mājās viņiem stāstu. Pašlaik redzu, ka mazā ņem visu pretī atplestām rokām!”

KRISTĪNE, BĒRNU SABATSKOLAS SKOLOTĀJA

“Man kā pirmsskolas bērnu grupiņas skolotājai “GraceLink” sagatavotie materiāli šķiet lieliski piemēroti, atbilstoši vecumam, ideāli papildināti ar latviski tulkotajiem video. Paldies video projekta komandai un Māritei Lipskai par savlaicīgu filmiņu pieejamību!

Tās brīnišķīgi noder nodarbības tēmas nostiprināšanai un, jā, arī kā neliels izklaides brīdis, kas nopelnīts nodarbības beigās par aktīvu piedalīšanos.

Kā skolotāja, gatavojoties nodarbībām, novērtēju satura vienkārši uztveramo (angļu) valodu, labo tēmas izkārtojumu, kas atkārtojas, un piedāvāto uzdevumu izvēles iespējas. Cenšamies ar bērniem šos uzdevumus izpildīt visus. Vēl uz savām nodarbībām es ņemu līdzī kādu kasti ar dažādiem sīkumiem, lentītēm, spīdumiem, flomāsteriem, uzlīmītēm, ko izmantojam atmiņas panta uzrakstīšanai un izrotāšanai. Mazajiem pirkstiņiem tas īpaši patīk!”

“Mūsu Sabatskolu vadītājiem un skolotājiem bieži jālūdz Dievs. Īstā laikā sacīts vārds var krist jauniešu sirdīs līdzīgi labai sēklai un ievadīt mazās kājas īstajā ceļā. Toties nepareizs vārds var viņu kājas novirzīt uz iznīcības ceļa.” (Elena Vaita. “Liecības sabatskolas darbam”)

Lai Dievs svētī dārgās Debesu ģimenes kalpošanu visjaunāko ģimenes locekļu labā!

LATVIJAS CEĻA MEKLĒTĀJU BĪBELES VIKTORĪNA

Elvira Grakoviča

Patrīcija Oberte

7. maijā Cēsu draudzes telpās notika Ceļa meklētāju Bībeles viktorīna, kur pulcējās pusaudži no vairākām Latvijas pilsētām. Bībeles viktorīna ar katru gadu kļūst arvien gaidītāka, jo gatavošanās prieks un uzvaras sajūta piepilda ikvienu Ceļa meklētāju.

Šajā mācību gadā Ceļa meklētājiem bija jāpēta Apustuļu darbu grāmata, lai varētu gan pārbaudīt savas zināšanas, gan arī sacensties ar citām komandām. Viktorīnā pulcējās pusaudži no vairākām Latvijas pilsētām – Cēsīm, Rīgas, Valmieras, Siguldas, Smiltenes un Dobeles. Bērni bija sadalījušies 7 komandās, kur katrai komandai bija rakstvedis un, protams, kapteinis. Katra komanda bija sagatavojusi nelielu priekšnesumu, ar kuru viktorīnas sākumā varēja sevi iepazīstināt ar citām komandām.

Pirms pusaudži cītīgi atbildēja uz sagatavotajiem jautājumiem

par Apustuļu darbiem, viņus garīgi stiprināja un mudināja Cēsu draudzes mācītājs Ainars Gailis. Ieguvuši garīgo stiprinājumu, katra komanda pirms viktorīnas sākuma pielūdza, lai viktorīnā veiktos pēc iespējas labāk.

Viktorīna sastāvēja no 90 dažādiem jautājumiem par Apustuļu darbu grāmatu. Visi jautājumi bija pamatoti uz visām 28 nodaļām, kas ir Apustuļu darbos. Katram jautājumam tika dotas 30 sekundes, lai atbildētu, kas veicināja Ceļa meklētāju atmiņu un sadarbību.

Pēc viktorīnas noslēguma visi kopīgi pusdienojām, lai iegūtu spēkus sporta aktivitātēm sporta zālē. Paraleli spēlēm viktorīnas žūrija – Gunta Muciniece, Inta Priede un Judīte Plendiške – cītīgi gāja cauri visu komandu atbildēm, lai varētu novērtēt to, kā katrai no komandām ir gājis.

Kā jau iepriekšējā gadā, arī šogad kopīgi spēlējām spēli "Lielā cīņa",

kas patīk ikvienam – gan lielam, gan mazam. Lai gan zāle bija maza un spēlētāju daudz, spēli izbaudīja visi – gan tie, kas spēlēja, gan arī tie, kas novēroja no malas.

Nosportojušies un izcīnījušies visi devāmies atpakaļ uz Cēsu draudzes telpām, lai iegūtu savus apbalvojumus par piedalīšanos šī gada Ceļa meklētāju Bībeles viktorīnā. Visas komandas ieguva 1., 2. vai 3. pakāpi, jo visi bija cītīgi gatavojušies šai viktorīnai. Papildus diplomiem ikviens dalībnieks ieguva arī mazu dāvanīņu par piedalīšanos.

Pilnīgi noteikti šo notikumu gaidīja ne tikai Ceļa meklētāju

vadītāji, bet arī paši Ceļa meklētāji, kuri bija ieguldījuši laiku un interesi Apustuļu darbu grāmatas pētīšanā, tāpēc mans novēlējums ikvienam Ceļa meklētājam ir tieši tāds pats, kādu Pāvils saņēma no cietuma apsarga: “Tad izejiet un staigājiet ar mieru sirdī!” (Apustuļu darbi 16:36)

Uz tikšanos šīs vasaras gaidītākajā notikumā – **Ceļa meklētāju nometnē 2023!**

LĪNA BĒRZIŅA:

Kaut arī pēdējā laikā piedzīvoju diezgan lielu laika trūkumu, tomēr priecājos, ka pirmā maija svētdienu varēju pavadīt, piedaloties Bībeles viktorīnā. Apustuļu darbi ir ļoti aizraujoši, jo tajos ir daudz piedzīvojumu, un tie mani iedvesmo. Pēc 90 jautājumu atbildēšanas mēs baudījām garšīgas pusdienas un tad devāmies uz sporta zāli, lai izkustētos. Kaut arī sporta zāle nebija liela un mūsu bija daudz, mēs piedzīvojām daudz emociju, spēlējot vienu no manām mīļākajām spēlēm – “Lielo cīņu”. Tad mūs apbalvoja, un mēs noslēdzām dienu ar kopīgu apli.

Es ilgojos, kaut mana ticība varētu būt tik pat spēcīga kā apustuļiem!

TOMASS MELNGALVIS:

Man šī viktorīna patika, manuprāt, tā bija ļoti interesanta un vērtīga, jo bija ne tikai interesanti piedalīties, bet arī pētīt, apgūt Apustuļu darbu grāmatu un iegūt daudz vērtīgu atziņu.

EMĪLIJA PUNTE:

Pusgadu mācīties Apustuļu darbus bija diezgan izaicinoši! Ne vienmēr no rīta gribējās lasīt. Man ļoti patika pati viktorīna un vēlāk aktīvā spēle, tas bija ļoti jauki! Tagad man liekas, ka tas bija tā vērts – lasīt Apustuļu darbus!

ELĪZA ANNA LIPSKA:

Es biju ļoti priecīga piedalīties viktorīnā un būt vienā komandā ar saviem skolas biedriem. Mums bija nopietna gatavošanās līdz viktorīnai, un es katru reizi izlasīju visas nodaļas, kas bija uzdotas. Bija

jauki spēlēt arī *Kahoot* vai *Nearpod* ar visiem katru nedēļu, pārbaudot zināšanas. Man tur ļabi veicās! Liels bija prieks, ka varēju daudz atcerēties arī viktorīnas laikā. Pusdienas bija ļoti garšīgas un sportiņš – lielisks!

INTA PRIEDE:

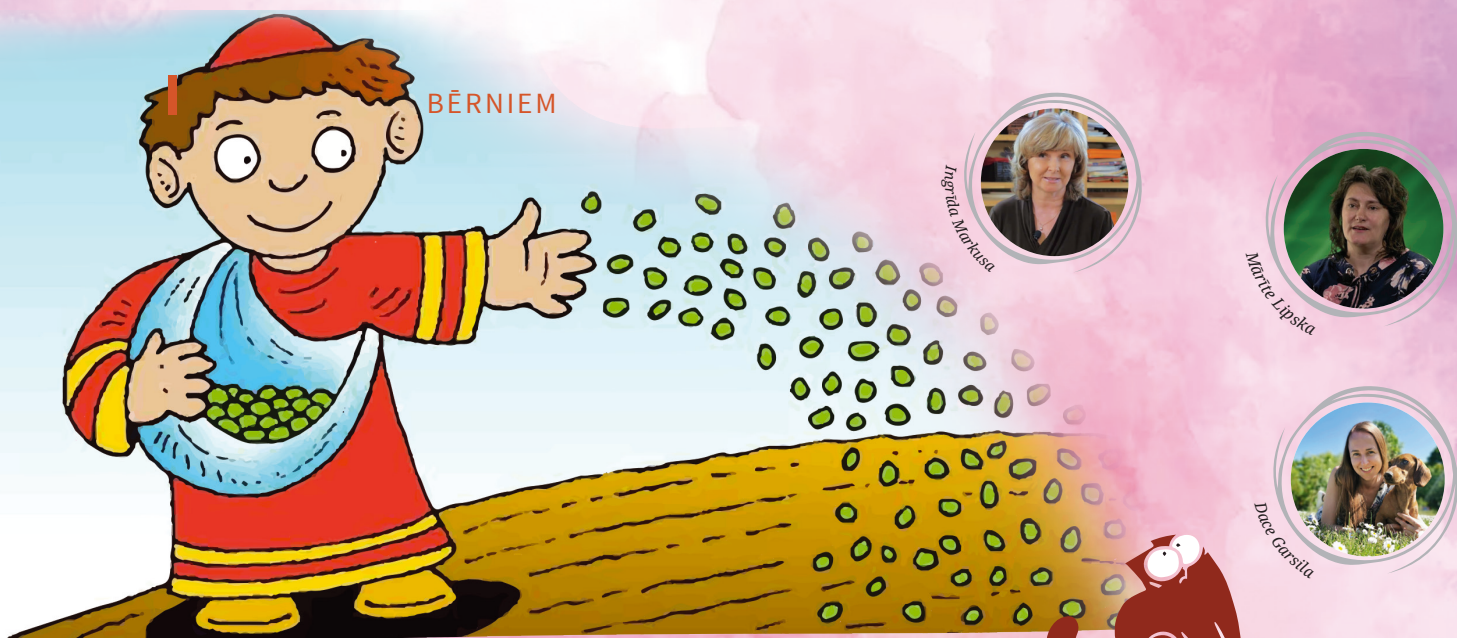
Daudzpusīgajā Ceļa meklētāju programmā galvenā mācību grāmata ir Bībele. Pirmais Ceļa meklētāju likums aicina uz Bībeles pētīšanu katru dienu. Mēs kā skolotāji cenšamies Bībeles izpēti organizēt saistošā un pusaudzēm piemērotā veidā. Viena no tādām metodēm ir Bībeles viktorīna. Katru gadu tiek izvēlēta viena vai vairākas Bībeles grāmatas ar kopējo apjomu apmēram 30 nodaļas. Šogad tā bija Apustuļu darbu grāmata. Čaklākie pētnieki kopā ar saviem skolotājiem iesāk nopietnu izpēti darbu rudenī un noslēguma svētkus svin pavasarī, šogad – 7. maijā. Dalībnieki ik nedēļas tiekas vai nu klātienē, vai ZOOM platformā, lai kopīgi pārrunātu lasīto, uzdotu viens otram jautājumus par

tekstu un mācītos izprast rakstīto Bībeles vēsti. Atmiņa tiek trenēta gan ar spēļu palīdzību, gan zelta pantu iegaumēšanu.

Tādu viktorīnu organizēšana prasa diezgan lielu laika ieguldījumu, nopietnu piepūli un neatlaidību gan skolēniem, gan skolotājiem. Tomēr prieks un gandarījums, un iegūtās zināšanas ir paveiktā darba skaistais apbalvojums. Tieši tā es to izjutu arī šī gada 7. maijā. Bija tik neizsakāmi liels prieks redzēt šos jaunos cilvēkus tā kā ar kādu gaismu apņemtus, Vārda piepildītus, kā Kēniņa bērnus! Apbalvošanas ceremonijā tā arī pateicu: “Jūs esat izredzētie!”

Ne jau visi Latvijas Ceļa meklētāji to izvēlējās. Izvēlējās un līdz galam izturēja tikai neatlaidīgākie, “izredzētie”. Žūrijas komisijai bija patīkami izskatīt iesniegtās atbildes uz 90 uzdevumiem un rezultātā piešķirt diplomus ar zelta, sudraba un bronzas maliņu. Cik labi svinēt svētkus, kuros visi dalībnieki ir uzvarētāji!

SĒKLA un augsne

Krā: Brālīt, cik labi, ka vecāki mums atļāva dārzā ierīkot katram savu puķu dobi! Redzi, manā dobītē jau sadīgušas saulespuķes, un, re, viens gurķis arī izlīdis! Esmu tik priecīga! Tūlīt aplaistīšu.

Krū: Es gan neesmu priecīgs! Saujām sabēru visādas sēklas, bet nedīgst galīgi nekas.

Krā: Nevar būt!

Krū: Nāc, paskaties!

Krā: Krū, bet tu jau nemaz savā dobītē zemi neesi uzirdinājis! Turklāt tā ir pilna ar akmeņiem un nezālēm. Tādā zemē tiešām nekas nevar augt.

Krū: Kāpēc tavā var, bet manā nevar?

Krā: Tieši tāpēc, ka sēklīnām nepatīk dīgt akmeņos un ērkšķos. Viņas to nemaz nevar, tās dīgst tikai labā zemē.

Krū: Ak tā? Vai tas nozīmē, ka man atkal būs jāstrādā?

Krā: Jā, Krū! Viss labais ir jākopj. Vienīgi nezāles visās malās aug tāpat, bez kopšanas.

Mamma: Tāpat kā slinkums. Tas arī jāravē ārā, citādi ar to pieaug pilna sirds.

Krū: Sirds? Sirds taču nav nekāda puķu dobe!

Mamma: Jā gan, tomēr tieši sirdī izaug tādas lietas kā dusmas, ļaunums vai arī pretēji – laipnība, prieks, čaklums, mīlestība...

Krū: Tieši čaklums kaut kā negrib manī iesakņoties. Nezinu, ko lai dara...

Krā: Jāsāk strādāt, un tā lieta ies!

Mamma: Vai zinājāt, ka cilvēka sirds ir kā laba vai slikta zeme?

Ja laba, tad Jēzus tajā var iesēt laipnības, sirsnības un prieka sēklas, lai tās nestu bagātīgus augļus. Tur tās aug un visus iepriecina.

Krā: Tad jau tai sirds puķu dobe var dabūt iekšā visādus labumus!

Mamma: Nu, paklausieties! Jēzus reiz stāstīja līdzību par sējēju, kurš sēja sēklas. Sēklinas krita kur nu kurā. Cita krita labā zemē, citu vējš aizpūta uz lielceļa akmeņiem, cita atkal iekrita dadžos un ērkšķos.

Krū: Sējējs droši vien bēdējās par tām sēklīnām, kuras iebira akmeņos un nezālēs! Es, piemēram, ļoti bēdātos par zaudējumiem.

Krā: Droši vien uz akmeņiem un nezālēs nekas prātīgs neizauga, tāpat kā Krū puķu dobe, bet labā zemē izauga varena raža.

Krū: Ziniet, man laikam tomēr neinteresē tā lauksaimniecība!

Mamma: Krū, patiesībā šī līdzība stāsta par ko daudz svarīgāku. Jēzus stāsta par to, ka Viņš ļoti priecātos katrā sirdī sēt Savas mīlestības, prieka, draudzības puķes. Viņš grib, lai cilvēki būtu Viņa draugi, tomēr ir cilvēki, kuri noraida Viņa draudzību, jo viņiem tai nav laika.

Krā: Kur tad viņi liek to laiku?

Mamma: Citi ļoti daudz strādā, lai nopelnītu naudu, uzceltu milzu mājas un iegūtu vēl un vēl daudz citas pasaules bagātības.

Krū: Vai tad māju celšana ir kas slikts? Cilvēks taču nevar dzīvot priedes zarā kā zvīrbulis!

Mamma: Protams, tas nav nekas slikts. Debestēvs pats rūpējas par

Saviem draugiem un palīdz gan mājas celšanā, gan citos darbiņos, bet arī šai īpašajai draudzībai ir vajadzīgs laiks.

Krā: Citādi var pazaudēt to brīnumskaisto māju, kuru Jēzus uzcēlis Debesīs Saviem draugiem, vai ne?

Mamma: Tā var notikt gan. Jēzus ir kā šis sējējs. Viņš ļoti noskumst, ja visi cilvēka sirds kaktiņi un domu istabas ir pilnas ar nederīgām lietām, tad tāda cilvēka sirds ir kā ērkšķiem un nezālēm aizaugusi un draudzības sēkliņa nevar uzdīgt.

Krā: Vai Jēzum tādā sirdī nav ne mazākā kaktiņa, kur apmesties?

Krū: Tāpat kā laukos, vecajā šķūnī, kurš piekrāmēts pilns ar vecām mantām?

Mamma: Jā, ļoti līdzīgi.

Krū: Mamm, kā tu domā, kad būs tā Jaunā, Istā un Mūžīgā pasaule, vai putniņi arī tur būs?

Mamma: Man jau šķiet, ka būs gan! Un būs tie cilvēki, kuru sirds dāsnajā zemē, šeit dzīvojot, būs izaugusi īsta draudzība ar vienīgo patieso Draugu JĒZU!

Krū: Es gribētu, lai visiem bērniem sirsnīgā ziedētu mīlestības puķes, kas atnestu prieku citiem!

Krā: Un lai tās tur būtu iestādījis Jēzus!

Mamma: Lai mums visiem auglīga sirds zeme Mīlestības augļiem!

Līdzību par sējēju
varat izlasīt Bībelē,
Mateja evaņģēlijā
13:1-9.

Konkursa "Pērļu meklētāji" balviņas par maiņu saņemš:

Ernests, Maija, Estere, Liene,
Daniels, Rainers, Lauma, Kristians,
Rūdolfs, Dita, Intars un Adrians no
Saulkrastiem, Marija, Leila, Stefans,
Tilānija, Eliza un Katrīna no Rīgas,
Raivo no Kandavas, Marija no Ogres,
Johans, Teodors, Alberts un Emīlija
no Smiltenes, Ella un Andrejs no
Valmieras, Terēze no Liepājas,
Jēlisejs, Mikāels, Gabriels, Elizabete,
Hugo, Daniels, Maria, Annija un Mīa
no pirmsskolas "Liesmiņas", kā arī
Lote, Betija un Nikola no Limbažiem.

Piedalies konkursā "Pērļu meklētāji"!

Visa informācija vietnē
www.adventisti.lv vai pa tālruni
29869979 (Mārietei).

Uzdevums

Izlasī Bībelē, Mateja evaņģēlijā 13: 1-9 stāstu par sēkļu uzdīgšanas iespējām dažādās augsnēs.
Uzzīmē saknes un lapiņas tām sēklām, kam izdevās uzdīgt attiecīgajā augsnē!

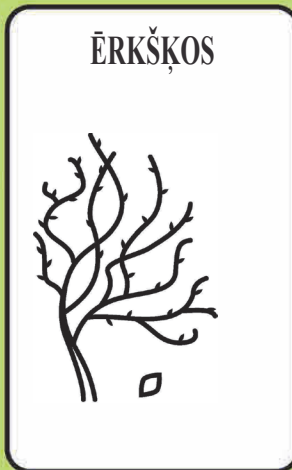
CELMALA

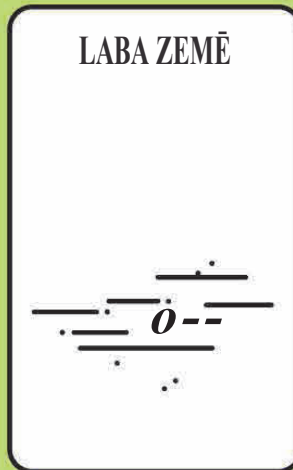
AKMENAĀJA

ĒRKŠĶOS

LABA ZEMĒ

Estere, Liepāja, "Pērle"
Teodors, Smiltene, "Sinepju graudiņš"

Eliza Anna, Rīga, "Sinepju graudiņš"

Gusts, Saldus, "10 jaunavas"

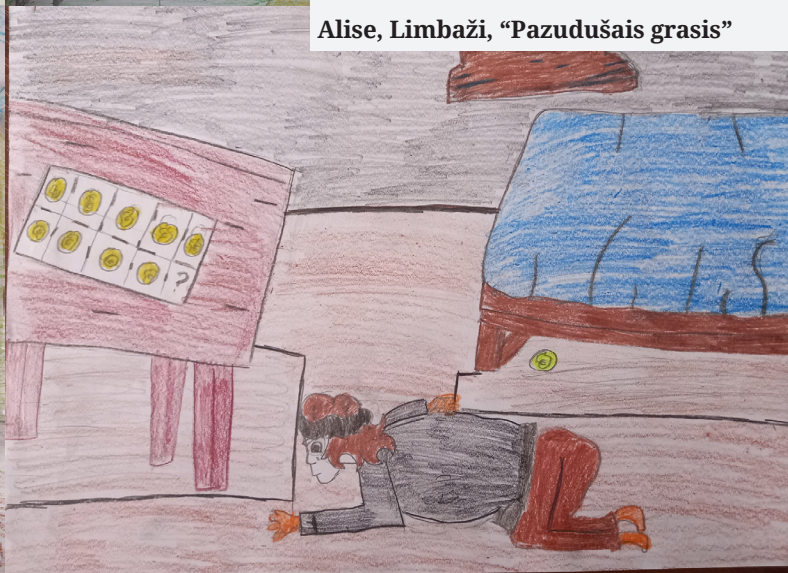
Jēkabs Auniņš 10 g.
Ogres dr.

Emīlija, Smiltene, "Labais gans"
Stefans, Rīga, "Sēkla un augsnes"

Artūrs, Limbaži, "Pazudusī avs"

Alise, Limbaži, "Pazudušais grasis"